

Súd: Okresný súd Piešťany
Spisová značka: 18Csp/1/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2520201141
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 10. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Simona Vráblová
ECLI: ECLI:SK:OSPN:2021:2520201141.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Piešťany sudkyňou JUDr. Simonou Vráblovou v spore žalobkyne: X. Q.P., K.. XX.XX.XXXX, O. U. I. XXXX/XX, V., zastúpená: JUDr. Marek Lehuta, advokát, so sídlom Ulica M. Waltariho 7, Piešťany proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s. r. o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 792 752, zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s. r. o., so sídlom Kubániho 16, Bratislava, IČO: 47 233 516 o , o určenie spotrebiteľských úverov za neplatné eventuálne za bezúročné a bez poplatkov, o určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok a o určenie neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy, t a k t o

r o z h o d o l :

Súd u r č u j e, že úver poskytnutý na základe Zmluvy o revolvingovom úvere č. 8100040312 zo dňa 26.08.2011 je bezúročný a bez poplatkov.

Súd u r č u j e, že úver poskytnutý na základe Zmluvy o revolvingovom úvere č. 8100040313 zo dňa 26.08.2011 je bezúročný a bez poplatkov.

Súd u r č u j e, že Dohoda o poskytnutí služby uvedená v Zmluve o revolvingovom úvere č. 8100040312 zo dňa 26.08.2011 v čl. 8 v bode 8.1 a v bode 8.4 je ako neprijateľná neplatná.

Súd u r č u j e, že Dohoda o poskytnutí služby uvedená v Zmluve o revolvingovom úvere č. 8100040313 zo dňa 26.08.2011 v čl. 8 v bode 8.1 a v bode 8.4 je ako neprijateľná neplatná.

Súd u r č u j e, že Dohoda o zrážkach zo mzdy (iných príjmov) dlžníka č. 8100040312 zo dňa 26.08.2011 je neplatná.

Žalobkyňa má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa sa žalobou doručenou súdu dňa 17.08.2018, v znení po pripustení zmeny žaloby uznesením vyhláseným na pojednávaní dňa 10.06.2020 domáhala, aby súd určil, že I. Zmluva o revolvingovom úvere č. 8100040312 zo dňa 26.08.2011 uzavretá medzi žalobkyňou a žalovaným je neplatná, že II. Zmluva o revolvingovom úvere č. 8100040313 zo dňa 26.08.2011 uzavretá medzi žalobkyňou a žalovaným je neplatná, že III. zmluvná podmienka uvedená v Zmluve o revolvingovom úvere č. 8100040312 zo dňa 26.08.2011 a v Zmluve o revolvingovom úvere č. 8100040313 zo dňa 26.08.2011 v čl. 8 „Dohoda o poskytnutí služby“ v bode 8.1 a v bode 8.4, je neprijateľná, že IV. Dohoda o zrážkach zo mzdy (iných príjmov) dlžníka č. 8100040312 zo dňa 26.08.2011 je neplatná a aby súd uložil žalovanému povinnosť vydať žalobkyňi bezdôvodné obohatenie vo výške 4.102,32 Eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 2.769,63 Eur od 01.06.2016 do zaplatenia a s úrokmi z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 1.332,69 Eur od 15.11.2016 do zaplatenia, a to do

troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku, ako aj náhradu trov konania, eventuálne aby súd určil, že I. úver zo Zmluvy o revolvingovom úvere č. 8100040312 zo dňa 26.08.2011 je bezúročný a bez poplatkov, že II. úver zo Zmluvy o revolvingovom úvere č. 8100040313 zo dňa 26.08.2011 je bezúročný a bez poplatkov, že III. zmluvná podmienka uvedená v Zmluve o revolvingovom úvere č. 8100040312 zo dňa 26.08.2011 a v Zmluve o revolvingovom úvere č. 8100040313 zo dňa 26.08.2011 v čl. 8 „Dohoda o poskytnutí služby“ v bode 8.1 a v bode 8.4, je neprijateľná, že IV. Dohoda o zrážkach zo mzdy (iných príjmov) dlžníka č. 8100040312 zo dňa 26.08.2011 je neplatná a aby súd uložil žalovanému povinnosť vydať žalobkyni bezdôvodné obohatenie vo výške 4.102,32 Eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 2.769,63 Eur od 01.06.2016 do zaplatenia a s úrokmi z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 1.332,69 Eur od 15.11.2016 do zaplatenia, a to do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku, ako aj náhradu trov konania.

2. Vec bola vedená pod spisovou značkou 19Csp/101/2018. Súd uznesením zo dňa 10.6.2020 vylúčil na samostatné konanie žalobu v časti o určenie, že Zmluva o revolvingovom úvere č. 8100040312 zo dňa 26.08.2011 uzavretá medzi žalobkyňou a žalovaným je neplatná, v časti o určenie, že Zmluva o revolvingovom úvere č. 8100040313 zo dňa 26.08.2011 uzavretá medzi žalobkyňou a žalovaným je neplatná, v časti o určenie, že zmluvná podmienka uvedená v Zmluve o revolvingovom úvere č. 8100040312 zo dňa 26.08.2011 a v Zmluve o revolvingovom úvere č. 8100040313 zo dňa 26.08.2011 v čl. 8 „Dohoda o poskytnutí služby“ v bode 8.1 a v bode 8.4, je neprijateľná, v časti o určenie, že Dohoda o zrážkach zo mzdy (iných príjmov) dlžníka č. 8100040312 zo dňa 26.08.2011 je neplatná, eventuálne v časti o určenie, že úver zo Zmluvy o revolvingovom úvere č. 8100040312 zo dňa 26.08.2011 je bezúročný a bez poplatkov, v časti o určenie, že úver zo Zmluvy o revolvingovom úvere č. 8100040313 zo dňa 26.08.2011 je bezúročný a bez poplatkov, v časti o určenie, že zmluvná podmienka uvedená v Zmluve o revolvingovom úvere č. 8100040312 zo dňa 26.08.2011 a v Zmluve o revolvingovom úvere č. 8100040313 zo dňa 26.08.2011 v čl. 8 „Dohoda o poskytnutí služby“ v bode 8.1 a v bode 8.4, je neprijateľná, v časti o určenie, že Dohoda o zrážkach zo mzdy (iných príjmov) dlžníka č. 8100040312 zo dňa 26.08.2011 je neplatná.

3. Žalobu vo vylúčenej časti žalobkyňa odôvodnila tým, že požiadala žalovaného o poskytnutie dvoch spotrebiteľských úverov, na základe čoho jej žalovaný predložil na podpis dva formuláre - jeden formulár s názvom Žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru/Zmluva o revolvingovom úvere č. 8100040312 a druhý formulár s názvom Žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru/Zmluva o revolvingovom úvere č. 8100040313, ktoré oba formuláre vyplnil s výnimkou bodov 6 predmetných formulárov finančný agent žalovaného a žalobkyňa ich dňa 24.08.2011 v Piešťanoch podpísala s nasledovnými podmienkami úveru. V Žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru/Zmluvy o revolvingovom úvere č. 8100040312 boli v jej návrhu na uzavretie zmluvy uvedené tieto podmienky úveru: poskytnutá čiastka úveru (úverový limit): 1.500 Eur, splatnosť úveru (počet splátok/splatnosť - deň v mesiaci) 42/24, mesačná splátka (vrátane úrokov): 80,37 Eur, celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť (t. j. úver + úroky za celú dobu čerpania úveru: 3.375,54 Eur, predpokladaná RPMN za úver: 70,01%, ročná úroková sadzba úveru: 70,01%, priemerná RPMN za úver: 45,11%, poskytnutá čiastka revolvingu: 790,84 Eur, celková čiastka pri revolvingu, ktorú musí dlžník zaplatiť (t. j. revolving + úroky za celú dobu čerpania revolvingu): 1.928,88 Eur, predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu: 63,32%, ročná úroková sadzba revolvingu: 76,21%. V Žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru/Zmluvy o revolvingovom úvere č. 8100040313 boli v návrhu na uzavretie zmluvy uvedené tieto podmienky úveru: poskytnutá čiastka úveru (úverový limit): 1.500 Eur, splatnosť úveru (počet splátok/splatnosť - deň v mesiaci) 42/24, mesačná splátka (vrátane úrokov): 80,37 Eur, celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť (t. j. úver + úroky za celú dobu čerpania úveru: 3.375,54 Eur, predpokladaná RPMN za úver: 70,01%, ročná úroková sadzba úveru: 70,01%, priemerná RPMN za úver: 45,11%, poskytnutá čiastka revolvingu: 790,84 EUR, celková čiastka pri revolvingu, ktorú musí dlžník zaplatiť (t. j. revolving + úroky za celú dobu čerpania revolvingu): 1.928,88 Eur, predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu: 63,32%, ročná úroková sadzba revolvingu: 76,21%. Žalovaný následne v bode 6 oboch žiadostí/zmlúv (tj. č. 8100040312 aj č. 8100040313) dňa 26.08.2011 obe predmetné žiadosti/zmluvy žalobkyne schválil a obe podpísal v Bratislave, avšak predmetné podmienky poskytnutia úveru navrhnuté žalobkyňou v jej návrhoch (formulároch), žalovaný pri schvaľovaní v bode 6 žiadostí/zmlúv zmenil. Žalovaným schválené podmienky poskytnutia úveru žalobkyni na základe jej Žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru/Zmluvy o revolvingovom úvere č. 8100040312 boli nasledovné: poskytnutá čiastka úveru (úverový limit): 1.500 Eur, splatnosť úveru (počet splátok/splatnosť - deň v mesiaci): 42/24, mesačná splátka (vrátane úrokov): 80,37 Eur, celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť (t. j. úver + úroky za celú dobu čerpania

úveru: 3.375,54 Eur, RPMN za úver: 70,22%, ročná úroková sadzba úveru: 70,01%, priemerná RPMN za úver: 45,11%, poskytnutá čiastka revolvingu: 790,84 Eur, celková čiastka pri revolvingu, ktorú musí dlžník zaplatiť (t. j. revolving + úroky za celú dobu čerpania revolvingu): 1.928,88 Eur, predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu: 60,49%, ročná úroková sadzba revolvingu: 76,21%, ročná úroková sadzba úrokov z omeškania: 9,50%. Žalovaným schválené podmienky poskytnutia úveru žalobkyni na základe jej Žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru/Zmluvy o revolvingovom úvere č. 8100040313 boli nasledovné: poskytnutá čiastka úveru (úverový limit): 1.140,- Eur, splatnosť úveru (počet splátok/splatnosť - deň v mesiaci): 42/2 mesačná splátka (vrátane úrokov): 61,08 Eur, celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť (t. j. úver + úroky za celú dobu čerpania úveru: 2.565,36 Eur, RPMN za úver: 70,22%, ročná úroková sadzba úveru: 70,01%, priemerná RPMN za úver: 45,11 %, poskytnutá čiastka revolvingu: 601,03 Eur, celková čiastka pri revolvingu, ktorú musí dlžník zaplatiť (t. j. revolving + úroky za celú dobu čerpania revolvingu): 1.465,92 Eur, predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu: 60,49%, ročná úroková sadzba revolvingu: 76,20%, ročná úroková sadzba úrokov z omeškania: 9,50%. Súčasťou oboch predmetných žiadostí/zmlúv (tj. č. 8100040312 ajč. 8100040313) je aj bod 8, ktorý obsahuje dohodu o poskytnutí služby, na základe ktorej sa žalovaný ako veriteľ zaviazal poskytnúť dlžníkovi, tj. žalobkyni na jej žiadosť po splnení podmienok „službu“ spočívajúcu v možnosti odkladu maximálne troch splátok príslušného úveru, pričom dlžník, teda žalobkyňa sa zaviazala zaplatiť za túto „službu“ veriteľovi v oboch žiadostiach/zmluvách odplatu v sume 215,75 Eur (tj. kráť dva - spolu sumu 431,50 Eur) a v prípade odkladu splátok revolvingu vo výške 112,08 Eur (tj. kráť dva - spolu sumu 224,16 Eur), splatnú v deň uzavretia tejto dohody. Bod 8.4 predmetnej dohody obsahuje dohodu o započítaní vzájomných pohľadávok dlžníka a veriteľa, t. j. pohľadávky za poskytnutie príslušného úveru a pohľadávky na zaplatenie príslušného poplatku za „službu“. V dôsledku uvedeného žalobkyni pri samotnom poskytnutí spotrebiteľského úveru č. 8100040312 žalovaným nebola poskytnutá celá schválená suma úveru, t. j. 1.500 Eur, a pri poskytnutí spotrebiteľského úveru č. 8100040313 suma 1.140 Eur, ale len suma krátená o odplatu za v bode 8 príslušnej žiadosti/zmluvy uvedenú „službu“, t. j. o sumu 215,75 Eur, teda celková suma poskytnutá žalobkyni žalovaným ako plnenie úveru č. 8100040312 predstavovala 1.284,25 Eur a ako plnenie úveru č. 8100040313 predstavovala 924,25 Eur. Žalobkyňa toho istého dňa, tj. 24.08.2011 podpísala ako podmienku uzavretia predmetných žiadostí/zmlúv č. 8100040312 a č. 8100040313 aj Dohodu o zrážkach zo mzdy (iných príjmov) dlžníka č. 8100040312 (ďalej len ako „ Dohoda o zrážkach zo mzdy č. 8100040312 ") a Dohodu o zrážkach zo mzdy (iných príjmov) dlžníka č. 8100040313, na základe ktorých je v prípade ich predloženia žalovaným zamestnávateľ žalobkyne povinný vykonávať v prospech žalovaného ako veriteľa mesačné zrážky zo mzdy žalobkyne, a to v prípade Dohody o zrážkach zo mzdy č. 8100040312 vo výške 80,34 Eur mesačne. Obe predmetné dohody žalovaný podpísal v Bratislave dňa 26.08.2011. Žalobkyňa má za to, že Žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru/Zmluva o revolvingovom úvere č. 8100040312 a Žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru/Zmluva o revolvingovom úvere č. 8100040313, obe uzavreté medzi žalobkyňou ako dlžníkom a žalovaným ako veriteľom a zabezpečené Dohodami o zrážkach zo mzdy, majú v zmysle ustanovení § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka nepochybne spotrebiteľský charakter, nakoľko žalobkyňa som ako dlžník pri uzatváraní a plnení zmlúv nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti a žalovaný naopak konal v rámci svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti, a zároveň sú zmluvami o spotrebiteľskom úvere podľa zákona č. 129/2010 o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov účinného v čase uzavretia predmetnej zmluvy. Vzhľadom na spotrebiteľský charakter Zmlúv o revolvingovom úvere, tieto musia spĺňať obligatórne náležitosti uvedené v ustanovení § 9 zákona o spotrebiteľských úveroch, ktoré však nespĺňajú, následkom čoho sa podľa § 11 ods. 1 písm. a) a písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch žalovaným na základe Zmluvy o revolvingovom úvere č. 8100040312 a na základe Zmluvy o revolvingovom úvere č. 8100040313, žalobkyni poskytnuté úvery považujú za bezúročné a bez poplatkov. Rozpor Zmlúv o revolvingovom úvere s ustanovením § 9 zákona o spotrebiteľských úveroch žalobkyňa vidí napríklad v porušení § 9 ods. 2 písm. písm. f), tj. že neobsahujú údaj o dobe trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termíne konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, kedy v Zmluvách o revolvingovom úvere č. 8100040312 a č. 8100040313 poskytnutý (rukou dopísaný) údaj o počte splátok a dni v mesiaci, ku ktorému sú jednotlivé splátky splatné, nemožno v zmysle ustálenej judikatúry súdov považovať za určenie doby trvania zmluvy, teda za údaj v zmysle § 9 ods. 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch, nakoľko nie je dostatočne určitý. Tento údaj o konečnej splatnosti úveru musí byť v zmluve, resp. zmluvách výslovne uvedený, nemožno ho vyvodzovať z ďalších zmluvných náležitostí (napr. z počtu splátok a pod.). Rozpor Zmlúv o revolvingovom úvere s ustanovením § 9 zákona o spotrebiteľských úveroch žalobkyňa vidí tiež v porušení § 9 ods. 2 písm. k) predmetného zákona, tj. že Zmluvy neobsahujú údaj o výške, počte a

termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia. Výška splátok istiny, úrokov a iných poplatkov v oboch žalobkyňou uzavretých Zmluvách absentuje, nakoľko v zmluvách nie je výslovne rozpísané, v akej časti zo sumy splátky je splátka istiny, v akej splátka úroku a v akej výške splátka prípadných poplatkov. V oboch zmluvách tiež absentuje údaj o splatnosti jednotlivých splátok, zahŕňajúc prvú a poslednú splátku. Rozpor Zmluvy o revolvingovom úvere č. 8100040313 s ustanovením § 9 zákona o spotrebiteľských úveroch vidí tiež v porušení § 9 ods. 2 písm. g) predmetného zákona, t.j. že v Zmluve o revolvingovom úvere č. 8100040313 absentuje údaj o presnej výške úveru ako povinnej náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, a to z dôvodu, že údaj o výške úveru uvedený v bode 5 Žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru/Zmluvy o revolvingovom úvere č. 8100040313 (úverový limit 1.500 Eur), ktorá je návrhom na uzavretie zmluvy, nie je v súlade s údajom o výške úveru uvedeným v akceptácii. V návrhu v bode 6 Žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru/Zmluvy o revolvingovom úvere č. 8100040313 (úverový limit 1.140,- EUR). Vzhľadom na dve fázy uzatvárania zmlúv o revolvingovom úvere, kedy žalobkyňa vyplnila žiadosť o poskytnutie príslušného revolvingového úveru v bode 5 príslušnej Zmluvy o revolvingovom úvere a žalovaný schválene podstatné podmienky úveru vrátane výšky úveru dopisoval do bodu 6 príslušnej Zmluvy o revolvingovom úvere až po jej podpise žalobkyňou, má za to, že v zmysle ustanovenia § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka takýto písomný prejav žalovaného, ktorý zmenil nielen výšku úveru, ale väčšinu zmluvných dojednaní, je treba považovať za nový návrh, ktorý si vyžaduje akceptáciu žalobkyňou, pričom žalobkyňa túto zmenu neakceptovala. Na základe uvedeného bol žalobkyni predstretý žalovaným nový návrh na uzavretie zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru, a to bez toho, aby žalobkyňou došlo k prijatiu tohto nového návrhu. Ak žalovaný mal v úmysle poskytnúť žalobkyni úver na základe podmienok iných ako boli uvedené v žiadosti žalobkyne o poskytnutie úveru, mal uzavrieť zmluvu, ktorej obsahom by boli nové podmienky. Nemohlo sa to udiť iba formou vyplnenia údajov bodu 6 Zmluvy o revolvingovom úvere E. 8100040313 označeného ako „údaje o schválenom revolvingovom úvere“. Ak nie je návrh akceptovaný v celom rozsahu, ide o nový návrh, ktorý musí byť prijatý druhou stranou. Ak teda žalovaný v časti zmluvy „údaje o schválenom revolvingovom úvere“ uviedol iné údaje ako údaje uvedené v žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru v bode 5 predmetnej žiadosti, išlo o nový návrh, ktorý mala žalobkyňa prijať. Žalovaný nebol oprávnený sám jednostranne meniť akýkoľvek podstatný údaj. Bez ohľadu na uvedené jej žalovaným reálne nebola vyplatená celá výška schváleného úveru vo výške 1.500 Eur a vo výške 1.140,4 Eur na ktorú sa žalovaný zaviazal, ale reálne bola žalovaným vyplatená len suma vo výške 1.284,25 Eur a suma vo výške 924,25 Eur, čo žalovaný odôvodnil tým, že ku dňu poskytnutia príslušného úveru bol splatný poplatok za poskytnutie „služby“ vo výške 215,75 Eur podľa čl. 8 príslušných Zmlúv, ktorý si žalovaný započítal oproti príslušnému úveru. Dohoda obsiahnutá v čl. 8 Zmluvy o revolvingovom úvere č. 8100040312 a č. 8100040313 v bode 8.1 a v bode 8.4 je neprijateľnou zmluvnou podmienkou v zmysle § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, nakoľko vyjadruje finančný záväzok spotrebiteľa za plnenie, ktoré mu reálne nie je dodané, resp. nemusí byť nikdy dodané a ktoré slúži v skutočnosti len záujmom žalovaného ako dodávateľa, pričom žalovaný formulovaním danej zmluvnej podmienky zneužil svoje postavenie v neprospech žalobkyne. Právna argumentácia týkajúca sa hľadania na jednostrannú zmenu údajov uvedených v bode 6 Zmluvy o poskytnutie revolvingového úveru č. 8100040313 žalovaným ako na nový návrh zmluvy o revolvingovom úvere žalovaného, ktorý je nevyhnutné žalobkyňou prijať, sa týka Žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru/Zmluvy o revolvingovom úvere č. 8100040313, ale aj Zmluvy o revolvingovom úvere č. 8100040312, a to v časti ročnej percentuálnej miery nákladov (ďalej len „RPMN“), keď žalobkyňa v bode 5 svojej žiadosti uvádza údaj predpokladanej RPMN vo výške 70,01%, ale žalovaný tento údaj o RPMN za úver jednostranne v bode 6 zmluvy mení na 70,22%, ktorý nový návrh žalovaného však žalobkyňa neakceptovala. V čase podpisu oboch Žiadostí o poskytnutie revolvingového úveru, tj. dňa 24.08.2011 nemala žiadnu vedomosť o výške RPMN, resp. jej bola známa len „predpokladaná RPMN“, pričom konkrétnu výšku RPMN vzťahujúcu sa na príslušný úver až následne žalovaný uviedol v bode 6 Zmluvy dňa 26.08.2011. Výška RPMN musí byť riadne určená a oznámená spotrebiteľovi najneskôr v čase, keď vstupuje do zmluvného vzťahu. V opačnom prípade by sa minulo účinku ustanovenie § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch účinného v rozhodnom čase, ktorého cieľom bolo zabezpečiť, aby bol spotrebiteľ v plnom rozsahu informovaný o základných skutočnostiach týkajúcich sa zmluvného vzťahu už v čase jeho vzniku. Údaj o RPMN nemôže byť zmenený jednostranným úkonom zo strany žalovaného bez jeho následnej akceptácie spotrebiteľom. Žalobkyňa taktiež poukazuje na úrokovú sadzbu Zmlúv vo výške 70,01 % ročne, pričom v zmysle ustanovenia § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obvyklých prípadoch. Ročná úroková sadzba vo výške 70,01 % výrazne prevyšuje

odplatu obvyklú na finančnom trhu za spotrebiteľský úver. Vo všeobecnosti súdy považujú za podstatné prevýšenie odplaty o viac ako 20 %. Podľa priemernej úrokovej štatistiky zverejnenej na internetovej stránke Národnej banky Slovenska predstavovali úroky slovenských bánk z nových obchodov v roku 2011 pre spotrebiteľské úvery s dobou splatnosti od 1 do 5 rokov 10,68 % ročne. Žalobkyňa tiež poukázala na Rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp . zn . 1 M Cdo 1 /2009 zo dňa 31.7.2009. Zmluvy sú tiež typickými formulárovými zmluvami, obsah ktorých spotrebiteľ nemal možnosť ovplyvniť v zmysle čoho sa ani zmluvné podmienky v nich stanovené nepovažujú za individuálne dojednané. Zmluvy obsahujú v čl. 8 aj dohodu o poskytovaní služieb, ktorá je nepochybne doplnkovou službou k príslušnému spotrebiteľskému úveru, pričom odmena za túto službu mala byť zahrnutá v celkových nákladoch spotrebiteľa, v dôsledku čoho je nesprávny aj výpočet RPMN v zmluvách. Uzatvorenie tejto dohody je nekalou praktikou žalovaného, ktorá je v rozpore s dobrými mravmi. Dohodu považuje žalobkyňa za neplatnú, vzhľadom na skutočnosť, že táto je v rozpore s dobrými mravmi a obchádza zákon. Stanovením splatnosti poplatku (neprimerane vysokého) za túto dohodu ku dňu podpisu Zmlúv a jej jednostranné započítanie žalovaným na výšku príslušného poskytnutého úveru tiež spôsobuje, že žalobkyni nebol poskytnutý úver v celej dohodnutej výške, ale len úver krátený o poplatok za túto službu. Vzhľadom na nedostatky formulárových Zmlúv o revolvingovom úvere, ako aj vzhľadom na absenciu niektorých obligatórnych náležitostí spotrebiteľských zmlúv uvedených v žalobe, preto v súlade s právnou úpravou uvedenou v zákone č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, ktorej zmyslom je chrániť záujmov spotrebiteľov, sú príslušné úvery poskytnuté žalovaným žalobkyni bezúročné a bez poplatkov. Žiada, aby súd určil, že Dohoda o zrážkach zo mzdy (iných príjmov) dlžníka č. 8100040312 zo dňa 26.08.2011, je neplatná. Neplatnosť predmetnej Dohody o zrážkach zo mzdy ako neprijateľnej zmluvnej podmienky odôvodňuje tým, že Dohoda spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach žalobkyne ako spotrebiteľa a žalovaného ako dodávateľa, a teda je neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Preukazuje na postup, akým bola táto dohoda medzi uzavretá, nakoľko žalovaný uzavretím predmetnej Dohody o zrážkach zo mzdy podmienil vznik samotného hlavného záväzku spočívajúceho v poskytnutí príslušného úveru. Na základe uvedeného k dojednaniu predmetnej Dohody o zrážkach zo mzdy došlo takým spôsobom, ktorý je nutné hodnotiť ako nekalú obchodnú praktikú žalovaného, a ktorý postup tiež v zmysle ustálenej judikatúry súdov odporuje dobrým mravom (rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 27 . 02 . 2018, sp . 6t. 13Co/418/2016). O tom svedčí aj skutočnosť, že žalovaná podpísala predmetnú Dohodu o zrážkach zo mzdy č. 8100040312 spolu s vyplnenou Žiadosťou o poskytnutie revolvingového úveru č. 8100040312 v Piešťanoch dňa 24.08.2011, pričom všetky predmetné dokumenty sa spoločne po podpise žalobkyňou zaslali na prijatie žalovanému do Bratislavy, kde boli doplnené podstatné údaje o schválenom revolvingovom úvere a podpísané žalovaným dňa 26.08.2011. Ak by žalobkyňa odmietla predmetnú Dohodu o zrážkach zo mzdy podpísať, spisový materiál týkajúci sa poskytnutia úveru žalobkyni by sa na ústredie žalovaného ani nezasielal, nakoľko predmetný úver by nemohol byť v zmysle obchodnej praxe žalovaného poskytnutý. Žalobkyňa tak nemala žiadnu šancu sa rozhodnúť, či predmetnú Dohodu o zrážkach zo mzdy prijme alebo nie, rovnako nemala možnosť dohodnúť podmienky jej uzavretia, ovplyvniť text alebo dohodnúť sa na znení predmetnej Dohody o zrážkach zo mzdy, prípadne vylúčiť účinnosť niektorého z jej ustanovení. Naopak uzavretie predformulovanej Dohody o zrážkach zo mzdy bolo jednou z podmienok uzavretia zmluvy o úvere. Z typov písma písaného vlastnou rukou, ktorou sa do Dohody o zrážkach zo mzdy doplňovali údaje na vymedzené miesta, jednoznačne vyplýva, že sumu predstavujúcu schválený úver a sumu predstavujúcu výšku mesačnej splátky v závislosti od schválenia výšky úveru žalovaným v Bratislave, vyplýva, že tieto boli doplnené žalovaným (iný typ písma) až po podpísaní predmetnej dohody žalobkyňou. V zmysle uvedeného sa Dohoda o zrážkach zo mzdy bez uvedenia podstatných náležitostí, akými výška poskytnutého úveru a výška mesačnej splátky a zrážky s istotou je, podpísaná žalobkyňou a odoslaná žalovanému, považuje za návrh žalobkyne, ktorý nebol bezvýhradne prijatý žalovaným, ktorý pri jej schvaľovaní dopĺňal podstatné náležitosti, a teda dodatočne žalovaným vyplnená a podpísaná Dohoda o zrážkach zo mzdy sa považuje za nový návrh, ktorý ale žalobkyňa neakceptovala. Ako vyplýva aj z praxe Slovenskej obchodnej inšpekcie je Dohoda o zrážkach zo mzdy neprijateľnou zmluvnou podmienkou aj z dôvodu, že sa v zmysle § 54 Občianskeho zákonníka v neprospech spotrebiteľa odchyľuje od ustanovenia § 551 Občianskeho zákonníka. Predformulovaný súhlas žalobkyne ako spotrebiteľa, formálne dosiahnutý štandardnou zmluvnou podmienkou nemožno za žiadnych okolností považovať za náležitý a individualizovaný prejav vôle spotrebiteľa s úkonom, na ktorý sa tento výslovne požaduje. Uvedená zmluvná podmienka spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa a je v rozpore s ustanovením § 53 ods. 1 a § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka. V zmysle uvedeného je Dohoda o zrážkach zo mzdy neplatným ustanovením Zmluvy o revolvingovom úvere a to aj napriek skutočnosti, že táto bola v ten istý deň uzavretá na

samostatnom liste papiera ako formulár obsahujúci vopred pripravený text, ktorý mohol spotrebiteľ len v celku prijať bez možnosti ovplyvniť jeho obsah. Ustanovenie § 53 odsek 2 Občianskeho zákonníka za individuálne dojednané zmluvné ustanovenie nepovažuje také, s ktorým mal spotrebiteľ možnosť sa vopred oboznámiť, ak nemohol ovplyvniť jeho obsah. Preto text Dohody o zrážkach zo mzdy sám o sebe nemôže preukazovať jej individuálne dojednanie. Dohodu o zrážkach zo mzdy považuje za neplatnú aj z dôvodu, že inštitút dohody o zrážkach zo mzdy umožňuje obísť dôležitý prvok úniového práva, a to ex offio súdnu kontrolu zmluvných podmienok, či nespôsobujú hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa (neprijateľné zmluvné podmienky). Je dôležité spotrebiteľovi poskytnúť ochranu, najmä ak existuje nebezpečenstvo, že sa v euronekonformnom procese zrážok zo mzdy na základe dohody o zrážkach zo mzdy umožňuje uhradiť plnenie z neprijateľných zmluvných podmienok bez súdnej kontroly, na ktorú skutočnosť musí brať súd ohľad (rozsudok C-106/77 Simmenthal). Zrážky vykonávané dlžník nedokáže priamo voči jeho zamestnávateľovi zastaviť a to napriek neexistencii súdneho rozhodnutia, ktoré by judikovalo sporný právny vzťah. Moc nad majetkom žalobkyne je tak koncentrovaná v rukách veriteľa, ktorý na stanovenie výšky pohľadávky a jej príslušenstva nepotrebuje súdne rozhodnutie. Uzavretá zmluva podľa žalobkyne poskytuje veriteľovi priamo právny priestor na postihnutie majetku spotrebiteľa vrátane plnení z neprijateľných zmluvných podmienok, prípadne plnení v rozpore s kogentnými ustanoveniami zákona. Výkon zrážok zo mzdy je súkromným procesom, ktorý nepodlieha nijakej autorizácii a verifikácii primeranosti a spotrebiteľ môže byť vystavený neprimeranému konaniu zo strany dodávateľa. Inštitút dohody o zrážkach zo mzdy umožňuje obísť dôležitý prvok úniového práva a to ex offio súdnu kontrolu zmluvných podmienok v spotrebiteľských zmluvách, či nespôsobujú hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa. Vzhľadom na skutočnosť, že žalovaný oslovil zamestnávateľa žalobkyne, aby vykonal mimosúdny zásah do majetku žalobkyne, je nevyhnutné poskytnúť žalobkyňu ochranu v podobe preskúmania zákonnosti a určitosť dohody o zrážkach zo mzdy, ak existuje nebezpečenstvo, že sa v euronekonformnom procese zrážok zo mzdy umožňuje uhradiť plnenie z neprijateľných zmluvných podmienok bez súdnej kontroly. Dohodu o zrážkach zo mzdy považuje za neplatnú aj z dôvodu jej neurčitosti stanovenia výšky pohľadávky, ktorá má byť zabezpečená, v ktorej minimálne absentuje uvedenie výšky pohľadávky, prípadne taký spôsob jej vymedzenia, ktorým by bolo nespochybniteľné, v akom rozsahu sa zrážky zo mzdy budú v budúcnosti zo mzdy žalobkyne vykonávať. Dohoda o zrážkach zo mzdy obsahuje len údaj o výške žalobkyňu poskytnutého úveru (1.500 Eur), aj to nesprávny, resp. nezodpovedajúci skutočnosti, a o výške mesačnej zrážky zo mzdy, pričom dokonca sa tu nachádza rozpor medzi výškou zrážky zo mzdy dohodnutou v Dohode o zrážkach zo mzdy na sumu 80,34 Eur a výškou zrážky zo mzdy uplatnenou žalovaným u zamestnávateľa žalobkyne v Žiadosti o vykonanie zrážok zo mzdy a iných príjmov zo dňa 16.02.2015. Predmetná Dohoda o zrážkach zo mzdy stanovuje vo svojom čl. I pohľadávky žalovaného voči žalobkyňu, na ktoré sa vzťahuje predmetná dohoda. Predmetná dohoda opisuje len možné spôsoby vzniku pohľadávok zabezpečených dohodou o zrážkach zo mzdy (existujúce, budúce, podmienené záväzky v neurčitej výške), vymedzenie zabezpečovanej pohľadávky ako aj pohľadávky z úveru vrátane revolvingov, prípadné zmluvné pokuty a prípadné iné pohľadávky žalovaného voči žalobkyňu, ktoré do budúcnosti vyplynú zo Zmluvy o revolvingovom úvere a jej prípadných Dodatkov, takéto dojednanie je neurčité, v dôsledku čoho je s poukazom na ustanovenie § 37 Občianskeho zákonníka neplatné. V čase uzavretia Dohody o zrážkach zo mzdy teda zabezpečovaná pohľadávka nebola presne a úplne konkretizovaná a dlžník nemohol platne prejaviť vôľu uspokojiť pohľadávku veriteľa prostredníctvom predmetného zabezpečovacieho prostriedku. Dohoda o zrážkach zo mzdy uzatváraná žalovaným na zabezpečenie záväzku zo spotrebiteľského úveru bola posúdená ako neprijateľná zmluvná podmienka okrem iného aj komisiou Ministerstva spravodlivosti SR na posudzovanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách a nekalých obchodných praktík predávajúcich, ako aj v mnohých obdobných prípadoch. Poukázala na rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 27.02.2018, sp. zn. 11 Co/28/2018; Uznesenie okresného súdu Žilina zo dňa 13.02.2018, sp. zn. 2Csp/240/2017; Uznesenie Krajského súdu v Trnave zo dňa 1 6.01.2018, sp. zn. 9Co/303/2017; Rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 27.02.2018, sp. zn. 13Co/418/2016; Rozhodnutie Krajského súdu v Žiline zo dňa 1 8.01.2018, sp. zn. 10Co/350/2017; Uznesenie Okresného súdu Žilina zo dňa 01.03.2018, sp. zn. 41 Csp/27/2018; Uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 09.06.2015, sp. zn. 13Co/492/2015; Uznesenie Okresného súdu Bratislava IV zo dňa 23.12.2015, sp. zn. 9C/548/2015, Rozsudok Krajského súdu v Košiciach zo dňa 03.02.2016, sp. zn. 9Co/66/2015; Uznesenie Krajského súdu v Prešove zo dňa 19.06.2013, sp. zn. 6Co/95/2013; Uznesenie Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 1 7.05.2017, sp. zn. 5Co/304/2016 a Rozsudok Okresného súdu Žilina zo dňa 10.01.2018, sp. zn. 17/137/2017.

4. Ako dôkaz žalobkyňa predložila uznesenie Okresného súdu Piešťany zo dňa 29.05.2018, sp. zn. 19Csp/65/2018, vykonanie zrážok zo mzdy a z iných príjmov - Žiadosť zo dňa 16.02.2015, odpoveď na žiadosť o zaslanie uhradeného splátkového kalendára a fotokópie k zmluve č. 8100040312 zo dňa 14.09.2017, list žalovaného - odpoveď na žiadosť o zaslanie uhradeného splátkového kalendára a fotokópie k zmluve č. 8100040313 zo dňa 14.09.2017, potvrdenie zamestnávateľa žalobkyne o vykonávaní zrážok zo mzdy v prospech žalovaného, žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru/Zmluva o revolvingovom úvere č. 8100040312, Žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru/Zmluva o revolvingovom úvere č. 8100040313 a Dohodu o zrážkach zo mzdy (iných príjmov) dlžníka č. 8100040312.

5. Žalovaný sa k žalobe vyjadril podaním zo dňa 3.9.2018, doručeným súdu dňa 6.9.2018, pričom uviedol, že namieta neprípustnosť žaloby o určenie v zmysle ustanovení Civilného sporového poriadku. Žalobca sa podanou žalobou domáha určenia neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy a neplatnosti zmlúv o spotrebiteľskom úvere, teda právneho úkonu. Právne úkony sú v zmysle právnej teórie, ako aj rozhodovacej praxe súdov, právnymi skutočnosťami. Určovacia žaloba je v zmysle ustanovení Civilného sporového poriadku ohľadne právnej skutočnosti prípustná len vtedy, ak to ustanovuje osobitný predpis. Podaná žaloba je neprípustná podľa § 137 písm. c) CSP (žalobca sa nedomáha určenia práva) a je neprípustná aj podľa písmena d) uvedeného ustanovenia (žiadny osobitný zákon takýto typ žaloby neupravuje). Žalovaný popiera tvrdenia žalobcu o zmenení podmienok v bode 5 a 6 Zmlúv o revolvingovom úvere. Rozdiel medzi uvedenými časťami v zmluvách je v údají o RPMN. Samotný údaj RPMN sa dohodnúť objektívne nedá (nedá sa teda navrhnúť, akceptovať a pod.), pričom táto skutočnosť vyplýva v prvom rade z právnej úpravy a tiež aj zo súdnej praxe. Zákon č. 129/2010 Z.z. a ani iný právny predpis neurčujú, že údaj o „RPMN“ bude dohodnutý. Podľa § 2 písmeno i) zákona č. 129/2010 Z.z. na účely tohto zákona sa rozumie ročnou percentuálnou mierou nákladov celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru podľa § 19. Podľa § 9 ods. 2 písm. l) zákona č. 129/2010 Z.z. Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov. Ak má byť údaj o RPMN určený tak, že je vypočítaný na základe údajov platných v čase uzavretia zmluvy, potom to znamená, že pri jeho určení sa vychádza z údajov jestvujúcich v danom čase. Medzi tieto údaje patrí aj dátum prvého čerpania úveru (ktorý je známy v čase uzavretia zmluvy, nie v čase kedy sa podáva žiadosť o poskytnutie úveru). Zákonná úprava určenia RPMN teda nielen svojím textom (v podobe spojenia „vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere“), ale aj spôsobom jeho určenia vychádza z toho, že nejde o údaj dohodnutý, ale určený presne stanoveným spôsobom. Ak by žalovaný neurčil údaj RPMN schváleného úveru či revolvingu postupom podľa zákona č. 129/2010 Z.z., teda by tento údaj neurčil výpočtom podľa vzorca stanoveného zákonom v čase uzavretia zmluvy, ale by uviedol hodnotu zhodnú s „predpokladanou RPMN“ uvedenou v bode 5 každej zmluvy, potom by porušil zákon č. 129/2010 Z.z. Uvedené potvrdil Krajský súd v Banskej Bystrici v rozsudku č. k. 12Co/60/2017-74, zo dňa 31.05.2017. Popiera aj tvrdenia žalobcu o absencii termínu konečnej splatnosti úveru a dobe trvania zmluvy. Zmluvy o revolvingovom úvere sú tvorené ustanoveniami nachádzajúcimi sa nielen v listine označenej ako žiadosť o poskytnutie spotrebiteľského úveru revolvingového typu/zmluva o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu, ale aj zmluvnými dojednaniami. Obsah Zmlúv tvoria zmluvné dojednania, ktoré sú v zmysle článku 13 Zmluvy jej neoddeliteľnou súčasťou, ako aj prílohy tvoriace súčasť zmluvy o RÚ uvedené v článku 7, zmluvných dojednaní. Z ustanovenia článku 9., ods. 9.1 zmluvných dojednaní vyplýva doba trvania zmluvy, kde je uvedené, že Zmluva o RÚ sa uzatvára na dobu neurčitú. Z ustanovenia článku 4., ods. 4.5 zmluvných dojednaní vyplýva deň splatnosti poslednej splátky úveru, resp. revolvingu podľa posledného splátkového kalendára je dňom konečnej splatnosti úveru. Poukázali na odôvodnenie rozsudku Krajského súdu v Prešove, č.k. 13Co/111/2014 - 166. Termíny konečnej splatnosti úveru sú riadne uvedené a je splnená zákonná požiadavka. Termín konečnej splatnosti vyplýva z Oznámenia o schválení úveru, zaslanom dlžníkovi. Predmetné oznámenie zároveň obsahuje aj údaj o dátume splatnosti prvej splátky. Zákonný pojem „termín konečnej splatnosti“ nie je pritom požiadavkou na uvedenie presného dátumu. Podporne je možné poukázať aj na rozhodnutie Súdneho dvora EÚ vo veci C-42/15, kedy samotný súdny dvor uvádza, že ohľadne splatnosti splátok nie je potrebné, aby zmluva uvádzala splatnosť splátok spotrebiteľa odkazom na konkrétny dátum, pokiaľ podmienky tejto zmluvy umožňujú spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy týchto splátok (výrok II rozsudku v spomenutej veci). Logickým

dôsledkom a prepojením tohto záveru s náležitosťou „termín konečnej splatnosti“ je to, že postačuje také uvedenie údajov, ktoré termín konečnej splatnosti umožňuje identifikovať na základe v zmluve uvedených údajov. Dátum splatnosti poslednej splátky je taktiež explicitne vyjadrený v Oznamení veriteľa o schválení úveru dlžníkovi zo dňa 26.08.2011, pričom týmto dátumom je deň 24.02.2015. Zmluva o revolvingovom úvere číslo 8100040312 a číslo 8100040313 obsahuje určenie „termínu konečnej splatnosti“ viacerými spôsobmi, a to - určením podľa dátumu splatnosti splátok v jednotlivých mesiacov a počtu mesačných splátok, - spôsobom vyplývajúcim z článku 4., ods. 4.5 zmluvných dojednaní, v zmysle ktorých dátum splatnosti poslednej splátky uvedený v oznámení o schválení úveru je zároveň termínom konečnej splatnosti. Poukázali, že záver súdu spájajúci bezúročnosť úveru s neuvedením termínu konečnej splatnosti odporuje tiež smernici 2008/48/ES. Súdny dvor EÚ vo veci C-42/15 konštatoval, že Článok 23 smernice 2008/48 sa má vykladať v tom zmysle, že nebráni tomu, aby členský štát vo svojej vnútroštátnej právnej úprave stanovil, že v prípade, ak zmluva o úvere neobsahuje všetky náležitosti uvedené v článku 10 ods. 2 tejto smernice, táto zmluva sa bude považovať za zmluvu o úvere bez úrokov a poplatkov, pokiaľ ide o okolnosť, ktorej neuvedenie môže spochybníť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku. Ani neuvedenie termínu konečnej splatnosti by nemohlo viesť k záveru o bezúročnosti úveru, pretože nie je v zmysle uvedeného spôsobilé spochybníť možnosť, aby dlžník posúdil rozsah svojho záväzku v zmysle zmluvy. Závery označeného rozhodnutia Súdneho dvora EÚ potvrdzuje aj zmena právnej úpravy v zákone č. 129/2010 Z.z., ktorá bola Národnou radou SR schválená dňa 12.10. 2017, kedy bolo schválené o. i. aj to, že (bod 32) „V § 9 ods. 2 písm. d) sa vypúšťajú slová „a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru“. Dôvodom prijatia úpravy bolo zosúladenie zákona č. 129/2010 Z.z. so smernicou 2008/48/ES. Z toho je zrejmé, že požiadavka na uvádzanie „termínu konečnej splatnosti“ je požiadavkou nad rámec smernice (čo je v zmysle rozsudku SD EÚ C-42/15, bod 58) a s jej uvádzaním či neuvádzaním ani nie je možné spájať následok v podobe bezúročnosti úveru. Ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. vyžaduje uvádzanie spôsobu započítania splátky na úver, istinu a úroky len v prípade, ak sa splátky priradujú k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia. O takýto typ úveru a prípad v zmluvnom vzťahu medzi sporovými stranami nejde. Pokiaľ ide o členenie jednotlivých splátok, výklad podávaný žalobcom neobstojí a je založený na formalistickom prístupe pri výklade právnej normy. Podľa uznesenia Najvyššieho súdu SR z 22. februára 2018, sp. zn. 3 Cdo 146/2017 : Nie je potrebné, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala číselné vyjadrenie toho, aká je konkrétna vnútorná skladba tej ktorej anuitnej splátky. Ústavný súd Slovenskej republiky v náleze III. ÚS 341/07 uviedol : „Nevyhnutnou súčasťou rozhodovacej činnosti súdov zahŕňajúcej aplikáciu abstraktných právnych noriem na konkrétne okolnosti individuálnych prípadov je zisťovanie obsahu a zmyslu právnej normy uplatňovaním jednotlivých metód právneho výkladu. Ide vždy o metodologický postup, v rámci ktorého nemá žiadna z výkladových metód absolútnu prednosť, pričom jednotlivé uplatnené metódy by sa mali navzájom dopĺňať a viesť k zrozumiteľnému a racionálne zdôvodnenému vysvetleniu textu právneho predpisu.“ Najvyšší súd SR v uznesení 6MCdo 22/2010 „Na tomto mieste považuje dovolací súd za potrebné poznamenať, že je neakceptovateľným momentom aplikácie práva taká jeho realizácia, ktorá vychádza výlučne z rigorózneho jazykového výkladu dotknutých ustanovení. Jazykový výklad je len počiatočným spôsobom prístupu k aplikácii právnej normy; je len východiskom pre objasnenie a ujasnenie si jeho obsahu a účelu, k čomu ostane slúžiť celý rad ďalších postupov, ako je výklad logický, systematický, výklad e ratione legis a pod. Súd teda nie je absolútne viazaný iba doslovným znením zákonných ustanovení, ale môže (a v niektorých prípadoch musí), ak to vyžaduje účel zákona, história jeho vzniku, systematická súvislosť alebo niektorý z princípov, ktoré majú svoj základ v ústavne konformnom právnom poriadku ako významovom celku, ho vyložiť tak, aby závery jeho výkladu boli vo všeobecnosti akceptovateľné a objektívne realizovateľné, inak povedané, aby súd nedospel k výkladu, ktorý význam a účel normy naostatok poprie a sťaží alebo dokonca znemožní jej realizáciu.“ V súvislostiach s výkladom § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. je prvým ustanovením, ktoré treba zohľadniť § 9 ods. 5. Podľa jeho znenia spotrebiteľ má právo požadovať tzv. amortizačnú tabuľku obsahujúcu rozpis splátok, a členenie splátky. To len potvrdzuje skutočnosť o tom, že záver založený na jazykovom výklade popiera význam § 9 ods. 5. Účelom právnej úpravy uvádzania splátky v spotrebiteľskej úverovej zmluve je to, aby bol spotrebiteľ informovaný o svojej povinnosti. Ak by zákonodarca sledoval, že zmluva má obsahovať rozpis splátky na časť istina, úrok a vo vzťahu ku každej zložke by bolo nutné uvádzať termín splatnosti či počet splátok, potom zákonná úprava práva spotrebiteľa vyžiadať si tzv. amortizačnú tabuľku by nemala žiadny význam, keďže takáto amortizačná tabuľka by už bola súčasťou zmluvy. Pri konflikte dvoch výkladových metód treba vychádzať z takého prístupu, ktorý umožňuje obidve metódy rešpektovať. Z pohľadu jazykového výkladu je to potom taký prístup, ktorý žiadne členenie splátky nepožaduje. Uvádzanie náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona

č. 129/2010 Z.z. platí pre všetky úvery bez ohľadu na to, či je splácanie anuitné alebo lineárne. Znenie zákona č. 129/2010 Z.z. sice je nepresným prevzatím smernice 2008/48/ES, to však súd nezabavuje povinnosti pri výklade vnútroštátnej normy prihliadať na základe nepriameho účinku na také ustanovenia úniijného práva, ktoré sú do príslušnej vnútroštátnej normy prevzaté. Výsledok sledovaný smernicou je povinný pri rozhodovaní zabezpečiť aj súd členského štátu. Podľa rozhodnutia Súdneho dvora EÚ vo veci Pfeiffer (C-397/01 až C-403/01) body 115 a 116 Požiadavka výkladu vnútroštátneho práva v súlade s právom Spoločenstva vyplýva zo systému Zmluvy, ktorá tým umožňuje vnútroštátnemu súdu, aby v rámci svojich právomocí zabezpečil plnú účinnosť práva Spoločenstva pri rozhodovaní o spore (pozri v tomto zmysle rozsudok z 15. mája 2003, Mau, C 160/01, Zb. s. I-4791, bod 34). Žalobca v ďalšom obsahu svojho podania akcentuje údajný nesúlad údajov o úvere č. 8100040313 v bodoch 5 a 6 Žiadosti o poskytnutie spotrebiteľského úveru revolvingového typu/Zmluvy o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu. Podstatné pre konanie je v prvom rade ustanovenie článku 2., ods. 2.1 zmluvných dojednaní zmluvy o revolvingovom úvere, v zmysle ktorých: „Vyplnená Žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru podpísaná Dlžníkom, Spoludlžníkom 1 a Spoludlžníkom 2 je návrhom na uzatvorenie Zmluvy o RU. Zmluva o RU je uzatvorená a nadobúda platnosť a účinnosť dňom podpisu Dlžníka, Spoludlžníka 1, Spoludlžníka 2 a Veriteľa. Dlžník vyplní do formulára Žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru/Zmluvy o revolvingovom úvere nim požadovanú výšku úveru a súhlasí s tým, že Veriteľ je oprávnený po posúdení schopnosti Dlžníka splácať úver výšku úveru znížiť a schváliť iné parametre požadovaného úveru ako Dlžník uviedol v bode 5 Žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru/Zmluvy o revolvingovom úvere, pričom výška úrokovej sadzby a RPMN nebude vyššia než v prípade úveru požadovaného Dlžníkom v bode 5 Žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru/Zmluvy o revolvingovom úvere bez toho, aby to znamenalo porušenie povinnosti zo strany Veriteľa. S ohľadom na spôsob konštituovania zmluvného vzťahu (kedy záujemca o úver podáva návrh na uzavretie zmluvy a predkladá ho veriteľovi a ten rozhoduje o jeho schválení/neschválení) je potrebné konštatovať, že prípadné schválenie úveru s inými parametrami, ako je uvedené v bode 5, nie je takou zmenou, výhradou či doplnením, ktoré by spĺňalo predpoklady pre aplikáciu ust. § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka, na ktoré sa žalobca odvoláva. Podľa uvedeného ustanovenia Prijatie návrhu, ktoré obsahuje dodatky, výhrady, obmedzenia alebo iné zmeny, je odmietnutím návrhu a považuje sa za nový návrh. Prijatím návrhu je však odpoveď, ktorá vymedzuje obsah navrhovanej zmluvy inými slovami, ak z odpovede nevyplýva zmena obsahu navrhovanej zmluvy. Zmyslom uvedeného ustanovenia je, aby sa zabránilo vzniku zmluvy inak ako na základe konsenzu. To ale v tomto prípade nenastalo. Zmluvné strany sa výslovne dohodli na spôsobe konštituovania a kreácie zmluvného vzťahu, pričom žalobca uvedené nenamietal ani dodatočne po uzatvorení predmetných zmluvných vzťahov. Žalobca poukazuje na skutočnosť, že Zmluvné dojednania zmluvy o revolvingovom úvere nepredstavujú samostatný dokument oddelený od zmluvy o revolvingovom úvere. Z textu zmluvy, konkrétne z bodu 13. zmluvy o revolvingovom úvere vyplýva, že zmluvné dojednania sú nielen neoddeliteľnou súčasťou zmluvy, ale sú súčasťou zmluvy aj z hľadiska technického vyhotovenia danej zmluvy. Podľa bodu 13. zmluvy o revolvingovom úvere Riadnym vyplnením a následným podpisom tejto Žiadosti/Zmluvy všetkými zúčastnenými stranami uzatvoril Veriteľ s Dlžníkom Zmluvu o revolvingovom úvere, ktorej neoddeliteľnou súčasťou sú zmluvné dojednania. Poukazujú na bod 2 zmluvných dojednaní čl. 2.1, podľa ktorého Dlžník vyplní do formulára Žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru/Zmluvy o revolvingovom úvere nim požadovanú výšku úveru a súhlasí s tým, že Veriteľ je oprávnený po vyhodnotení údajov o Dlžníkovi výšku úveru jednostranne znížiť a schváliť iné parametre požadovaného úveru, ako Dlžník uviedol v bode 5. Žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru/Zmluvy o revolvingovom úvere bez toho, aby to znamenalo porušenie povinnosti zo strany Veriteľa. Ustanovenia Občianskeho zákonníka o uzatváraní zmlúv pritom nepredstavujú kogentnú úpravu v tom zmysle, že sa strany nemôžu dohodnúť na tom, čo sa bude považovať za návrh a čo za prijatie návrhu, resp. čo bude alebo nebude zmenou návrhu na uzavretie zmluvy. Zmluvné strany si výslovne dohodli spôsob konštituovania ich zmluvného vzťahu, pričom ich zmluvnú slobodu a zmluvnú voľnosť nemožno dodatočne nahrádzať. V čase podania žiadosti o úver si zmluvné strany stanovili, že žiadosť bude považovaná ako maximálne možná s poukazom na výšku a parametre žiadaného úveru a následne po zhodnotení bonity a schopnosti splácať predmetný úver bude žiadateľovi poskytnutý úver v takej výške, ako žiadal, resp. v nižšej. V prípade obdržania nižšej čiastky ako je suma schváleného úveru žalobca pri svojich tvrdeniach úplne opomína skutočnosti, ktoré sú spojené s vyplatením „nižšej“ sumy ako je suma uvedená v zmluve. Suma úveru vo výške 1500 Eur a suma úveru vo výške 1140 Eur bola v prospech žalobcu poskytnutá tak, že časť z tejto sumy bola súčasťou vzájomného vyporiadania (kompenzácie) pohľadávok a časť vyplatená v prospech účtu žalobcu. Žiadna právna úprava neurčuje, že pojem „poskytnutie úveru“ je rovnocenný či dokonca synonymom „vyplatenia úverových peňažných prostriedkov“. Tak tomu bolo aj v tomto prípade. Poskytnutím úveru sa v zmysle právnej úpravy a tiež ustálenej obchodnej

praxe rozumie nielen vyplatenie prostriedkov úveru, ale každá zákonom uznaná forma splnenia záväzku - teda aj započítanie. Aj podľa rozsudku Najvyššieho súdu SR, sp. zn. Obdo V 47/2001 (ZSP 8/2004) Zmluvu o úvere charakterizuje záväzok veriteľa poskytnúť v prospech dlžníka peňažné prostriedky v určitej výške a záväzok dlžníka poskytnúť prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky. Naplnenie úverového vzťahu nie je podmienené priamym plnením dlžníkovi v hotovosti alebo bezhotovostným plnením na jeho účet v peňažnom ústave, ale poskytnutie peňažných prostriedkov môže mať aj formu plnenia záväzkov dlžníka priamo jeho veriteľovi v hotovosti alebo na jeho účet v peňažnom ústave. Poskytnutím úveru sa teda rozumie úkon, ktorým sa splní záväzok poskytovateľa úveru uvoľniť peňažné prostriedky spôsobom a vo forme, ktorá je medzi stranami dohodnutá. Poskytnutie odkladu splátok predpokladá iniciatívne konania dlžníka, preto iba na základe toho, že žalobca svoje právo nevyužil, sa nemožno domáhať neprijateľnosti takéhoto dojednaní. Popierajú aj tvrdenie žalobcu o výške odplaty, nakoľko táto je v súlade s právnou úpravou zohľadňujúcou priemernú odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu. Žalobca namiesto právnej úpravy účinnej v čase uzavretia zmluvy nedôvodne porovnáva štatistické údaje iného poskytovateľa úverov (za diametrálne odlišných podmienok schválenia, bonity, zabezpečenia atď.), navyše za stavu, kedy zákonodarca výšku odplaty reguloval explicitne. Výška odplaty za úver poskytnutý na základe spotrebiteľskej zmluvy bola upravená v zmysle ust. § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka. Pri posudzovaní obdobnosti prípadov sa prihliada najmä na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti. Finančným trhom sa rozumie „sústava subjektov finančného trhu, jeho nástrojov a transakcií (finančných investícií) s týmito nástrojmi a medzi týmito subjektmi. Zákonodarca v čase uzavretia zmluvy reguloval celkovú odplatu v súvislosti so spotrebiteľským úverom, nie iba jej jednu zložku - ročnú úrokovú sadzbu úveru. Logicky to vyplýva aj z tej skutočnosti, kedy pri dvoch rôznych poskytovateľoch úverov (bankových a nebankových subjektoch) síce môže byť úroková sadzba výrazne odlišná, avšak napríklad pri bankových poskytovateľoch celková odplata je tvorená aj správou úverového účtu, rôznymi poplatkami za vyhotovenia výpisov a pod. Zákonodarca preto výslovne stanovil, že sa bude právne regulovať celková odplata za poskytnutie finančných prostriedkov. V zákone bolo teda výslovne určené, že pri porovnávaní sa má zobrať nielen hodnota obvyklej odplaty, ale aj spôsob a miera zabezpečenia záväzku, objem poskytnutých prostriedkov a lehota splatnosti. Za podstatné prevýšenie sa pritom považuje také, ktoré je viac ako o 25 %. Uvedené podporuje napríklad aj uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici, č. k. 14Co/1016/2014, zo dňa 30.03.2016. Navrhované znenie § 53 ods. 6 sledovalo štandardizovanie a zjednotenie režimu posudzovania odplaty pri všetkých druhoch a formách požičiavania peňažných prostriedkov spotrebiteľom. Dôvodom pre nové znenie ustanovenia § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka účinného od 01.07.2010 bolo to, že má ísť o spresnenie ukazovateľa, z ktorého sa vychádza pri posudzovaní primeranosti odplaty za spotrebiteľský úver. Údajovú bázu, pokiaľ ide o výšku odplaty, lehoty splatnosti, spôsoby zabezpečenia a objemy poskytnutých úverov na finančnom trhu, poskytujú hlásenia uverejňované štvrťročne ministerstvom financií na základe hlásení subjektov poskytujúcich spotrebiteľské úvery. Priemerná výška odplaty v danom období bola 45,11% a táto nebola v Zmluve podstatným spôsobom prevýšená. Žalovaný popiera tvrdenia žalobcu o nesprávnom výpočte RPMN. Údaj o RPMN sa počíta podľa zákonného matematického vzorca tvoriaceho prílohu k zákonu č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, do ktorého je okrem iných údajov premietnutý aj údaj o ročnej úrokovej sadzbe. Dohoda o zrážkach zo mzdy je zákonný spôsob zabezpečenia pohľadávky, pre ktorej uplatnenie sa žiadne súdne rozhodnutie o pohľadávke nevyžaduje ani nepredpokladá. Žalovaný uvádza, že prostredníctvom dohody o zrážkach zo mzdy sa pristupuje k splneniu povinnosti dlžníka, t. j. k úhrade splátok úveru. Podstatou dohody o zrážkach zo mzdy je, že platiteľ mzdy dlžníka uhrádza na základe dlžníkovho súhlasu (vyjadreného v Dohode o zrážkach zo mzdy) jeho splatný dlh pomocou zrážok zo mzdy, a tieto poukazuje na účet veriteľa, čím sa spláca veriteľova pohľadávka. Tento inštitút patrí k tradičným prostriedkom zabezpečenia záväzkov, ktorý upravuje Občiansky zákonník, a slúži najmä k úhrade dlhu zo zmluvy, jeho splátok a úrokov. Jedná sa o rovnocenný spôsob splácania dlhu, akými sú napr. uhrádzanie splátok vkladom v banke, platenie prostredníctvom pošty, trvalým príkazom a pod. Veriteľovi vzniká právo použiť tento inštitút, len čo sa pohľadávka stala splatnou. Na jeho použitie sa neviaže schválenie rozhodnutím súdu, ani žiadna súdna kontrola, ale existencia právnej skutočnosti, napr. porušenie povinnosti vyplývajúcej zo zmluvy, v tomto prípade nesplácanie dohodnutých splátok. Tento zabezpečovací inštitút nebol zo spotrebiteľského práva zákonodarcom vylúčený. Dohoda o zrážkach zo mzdy nebola súčasťou spotrebiteľskej zmluvy, ale predstavuje individuálne dojednaný právny úkon a nebola podmienkou získania úverov. Uzavretá dohoda o zrážkach zo mzdy spĺňa všetky podmienky, ktoré určil zákon č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, a teda predstavuje individuálne dojednaný právny úkon. Predformulované znenie spotrebiteľských dokumentov je prirodzenou súčasťou úverových produktov a všeobecne všetkých spotrebiteľských vzťahov. Na základe samotnej skutočnosti,

že nejaký zmluvný dokument bol vopred pripravený nemožno tvrdiť, že jeho uzatvorenie nebolo v súlade s právom. Poukázal na nález Ústavného súdu ČR vo veci III. ÚS 3725/13 zo dňa 10. 4. 2014. Pokiaľ ide o tvrdenie, že žalovaný jednostranne diktuje výšku dlhu je nutné zdôrazniť, že dohoda o zrážkach zo mzdy je zákonným inštitútom zabezpečenia záväzkov zmluvných strán, ktorej regulácia je prísne upravená osobitnými predpismi. Zákon presne stanovuje aká suma môže byť zrazená na základe výkonu zrážok, resp. aká čiastka musí dlžníkovi byť ponechaná ako zostatok na zabezpečenie jeho základných životných potrieb. Dňa 15.12.2015 bola opätovne schválená novela zákona č. 129/2010 Z.z., ktorá nadobudla účinnosť dňa 23.12.2015. Uvedený zákon bol vyhlásený v Zbierke zákonov pod č. 438/2015. V predmetnej novele boli plne zohľadnené a prebrané viaceré právne záväzné akty Európskej únie, rovnako aj predmetná Smernica Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993. Smernica 93/13/EHS nezavádza plnú harmonizáciu právnych poriadkov členských štátov, ale poskytuje štátom priestor na vlastnú úpravu. Žiadne ustanovenie úniijného práva neupravuje prípustnosť alebo zákaz zrážok zo mzdy na základe dohody uzavretej medzi dodávateľom a dlžníkom. Neexistuje ustanovenie, ktoré by túto otázku riešilo. Žalovaný popiera tvrdenia žalobcu, že v dohodách o zrážkach zo mzdy sú neurčito vymedzené zabezpečené pohľadávky. Vznik zabezpečených pohľadávok je viazaný na obsah právneho vzťahu, ktorý je definovaný zmluvou o revolvingovom úvere a teda aj ich možnosť vzniku v budúcnosti. Uvedené neznamena, že pohľadávka je neurčitá, ale je viazaná na zmluvu a na konkrétny dôvod jej vzniku. Zabezpečenie pohľadávky nemusí explicitne poukazovať na číselne vyjadrenie pohľadávky, ale môže byť uskutočnené aj spôsobom na základe ktorého sa dá pohľadávka určiť. Dohoda o zrážkach zo mzdy je zabezpečovacím prostriedkom, čiže vymedzenie zabezpečenej pohľadávky bude prirodzene odkazovať, resp. spájať sa s hlavným vzťahom, z ktorého táto pohľadávka vznikla. Označenie pohľadávky, ktorej sa zabezpečenie týka, ako určitý nárok z konkrétneho právneho vzťahu (v tomto prípade zmluvy o revolvingovom úvere s konkrétnym číslom) je v tomto prípade z hľadiska identifikácie zabezpečenej pohľadávky dostatočne určité, pretože pohľadávka(y) sa nezameniteľne identifikuje z hľadiska osoby oprávnenej a povinnej, a z hľadiska určenia právneho vzťahu (právneho dôvodu) zabezpečovanej pohľadávky. Exaktné uvedenie výšky pohľadávky nie je ani v zmysle nejakej právnej normy, a ani všeobecných požiadaviek na určitosť právneho úkonu, potrebné. Rovnako aj pri iných spôsoboch zabezpečenia, kedy vyčíslenie zabezpečenej pohľadávky nie je podmienkou ich platnosti, ani v prípade dohody o zrážkach zo mzdy nie je uvedenie sumy pohľadávky podmienkou platnosti dohody o zrážkach zo mzdy. Ako dôkazy predložil žiadosť o poskytnutie spotrebiteľského úveru revolvingového typu/Zmluva o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu č. 8100040312 a dohodu o zrážkach zo mzdy s totožným číslom, Oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi zo dňa 26.08.2011, žiadosť o poskytnutie spotrebiteľského úveru revolvingového typu/Zmluva o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu č. 8100040313 a dohodu o zrážkach zo mzdy s totožným číslom, oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi zo dňa 26.08.2011, Zmluvné dojednania, Rozpis vzorca RPMN, Súhrnné informácie o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 2 štvrtrok 2011.

6. Žalobkyňa sa podaním zo dňa 05.10.2018, doručeným súdu dňa 15.10.2018 vyjadrila k vyjadreniu žalovaného, pričom uviedla že so žalovaným uvedenými skutočnosťami a tvrdeniami nesúhlasí, tieto popiera a v celom rozsahu zotrúva a pridrižiava sa skutočnosťí, tvrdení a právnej argumentácie uvedených v žalobe. Zároveň uviedla, že sa domáha určenia, že predmetné spotrebiteľské úvery sú bezúročné a bez poplatkov, pričom v súvislosti s tým si dovoľuje upozorniť na § 11 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v zmysle ktorého sa spotrebiteľ môže pred súdom domáhať určenia neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého spotrebiteľského úveru žalobou. Tvrdenie žalovaného o údajnej neprípustnosti žaloby sa nezakladá na pravde, keďže osobitný zákon priamo upravuje typ žaloby a odkazuje spotrebiteľa na možnosť podania žaloby. Čo sa týka tvrdení žalovaného týkajúcich sa nemožnosti dohody o RPMN veriteľa so spotrebiteľom, nakoľko ide podľa žalovaného o údaj určený presne stanoveným spôsobom v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch, na základe čoho sa ani jeho predpokladaná hodnota v čl. 5 Zmlúv o revolvingovom úvere nemôže zhodovať s jeho hodnotou určenou žalovaným v bode 6 zmlúv vypočítanou v čase uzavretia zmlúv o revolvingových úveroch uvádza, že sa naďalej v celom rozsahu pridrižiava svojich tvrdení ohľadne výšky a spôsobu určenia RPMN, pričom má za to, že ak by aj nebolo možné stanoviť v deň podania žiadosti spotrebiteľa o úver výšku RPMN, v zmysle § 9 ods. 2 písm. j) zákona o spotrebiteľských úveroch sa uvedú všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov, čo v prípade oboch revolvingových zmlúv nebolo dodržané a niektoré údaje uvedené v Prílohe č. 2 k zákonu o spotrebiteľských úveroch nevyhnutné pre výpočet RPMN a vyžadované priamo vyššie uvedených ustanovením zákona v zmluvách chýbajú. V zmysle

judikatúry súdov výška PRMN musí byť riadne určená a predostretá spotrebiteľovi najneskôr v čase, keď vstupuje do zmluvného vzťahu, nakoľko v opačnom prípade by sa minulo účinku ustanovenie § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, ktorého cieľom je zabezpečiť, aby bol spotrebiteľ v plnom rozsahu informovaný o základných skutočnostiach týkajúcich sa zmluvného vzťahu už čase, keď doň vstupuje. V súvislosti s uvedeným má tiež za to, že v zmluvách o revolvingových úveroch je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa. Uvedené tvrdenie opiera o skutočnosť, že ako to vyplýva z pripojených príloh (Rozpis vzorca pre výpočet RPMN k zmluvám), žalovaný v oboch prípadoch vychádzal z výšky poskytnutého toho ktorého úveru kráteného o poplatok vyplývajúci spotrebiteľovi z dohody o poskytnutí služby nachádzajúcej sa v čl. 8 oboch revolvingových zmlúv, ktorý poplatok si ako svoj samostatný nárok žalovaný jednostranne započítal na žalobkyni poskytnutú výšku úveru, v dôsledku čoho jej reálne vyplatil nižšiu sumu úveru na akej sa dohodli, resp. ktorú žalovaný jednostranne určil. Z formulácie a obsahu dohody o poskytovaní služby formulovanej v oboch zmluvách o revolvingovom úvere jednoznačne vyplýva, že nejde o samostatnú pohľadávku žalovaného, ale ide nepochybne o službu, ktorá je doplnkovou službou k príslušnému spotrebiteľskému úveru, a teda odmena za túto službu mala byť zahrnutá v celkových nákladoch spotrebiteľa, čo priamo ovplyvňuje žalovaným vypočítaný údaj o RPMN, ktorý je v dôsledku uvedeného nesprávny, a to v neprospech spotrebiteľa. Čo sa týka právnej argumentácie žalovaného, v zmysle ktorej zmluvy o revolvingovom úvere obsahujú údaj o termíne konečnej splatnosti úveru a o dobe trvania zmluvy, tieto tvrdenia žalovaného popiera a nesúhlasí s nimi. Predmetná právna argumentácia žalovaného neobstojí, s touto v celom rozsahu nesúhlasí a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť a platnosť takéhoto postupu žalovaného, ktorý sa prieči dobrým mravom. Nie je dostačujúce, ani nebolo zámerom zákonodarcu pri koncipovaní predmetnej právnej úpravy, aby údaje označené priamo zákonom o spotrebiteľských úveroch ako podstatné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktoré v tomto prípade dokonca sám zákonodarca v prípade ich neuvedenia podmieňuje následkom bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľského úveru, boli uvedené v zmluvných dojednaniach, resp. vo všeobecných obchodných podmienkach žalovaného, resp. v Oznámení o schválení úveru, ale majú byť explicitne upravené priamo v zmluve o spotrebiteľskom úvere ako dvojstrannom právnom úkone vyžadujúcim akceptáciu týchto podmienok oboma zmluvnými stranami. Spotrebiteľ by mal byť o všetkých podstatných náležitostiach zmluvy o spotrebiteľskom úvere mal byť preukázateľne oboznámený už pred jej uzavretím. Údaj o termíne konečnej splatnosti úveru uvedený v čl. 4 bod. 4.5 zmluvných dojednaní žalovaného je neurčitý a nezrozumiteľný. Žalobkyňa tiež nemá vedomosť o žiadnom splátkovom kalendári, na ktorý sa predmetné ustanovenie upravujúce podľa žalovaného termín konečnej splatnosti úveru odvoláva. Má za to, že predmetné údaje ako podstatné náležitosti zmluvy musia byť uvedené priamo v príslušnej zmluve o spotrebiteľskom úvere ako dvojstrannom právnom úkone založenom na návrhu a jeho prijatí a ich úprava v zmluvných dojednaniach, ktoré žalobkyňa reálne nemá možnosť žiadnym spôsobom ovplyvniť, resp. v prípade nesúhlasu s niektorou podmienkou týchto zmluvných dojednaní ako s neprijateľnou túto vylúčiť alebo si uplatniť výhradu neobstojí a nie je v súlade s úmyslom zákonodarcu pri zakotvovaní príslušnej právne úpravy. Žalobkyňa tiež poukazuje na skutočnosť, že zmluvné dojednania ako aj oznámenie o schválení úveru, na ktoré sa odvoláva vo svojom vyjadrení žalovaný, a ktoré sú v zmysle tej ktorej zmluvy neoddeliteľnou súčasťou zmluvy, neboli k zmluve žiadnym spôsobom pripojené, nevytvárali ani nevytvárajú so zmluvou jeden celok, čo naznačuje aj skutočnosť, že z vyhotovenia fotokópií predmetných zmlúv je zrejmé, že nemajú vo svojom zobrazení žiadnu značku naznačujúcu „stopu“ po pripojení zmluvných dojednaní, rovnako tak Oznámení o schválení úveru k samotným zmluvám. V prípade ich pripojenia by bolo z fotokópií evidentné, že zmluvné dojednania ako aj oznámenia o schválení úveru boli neoddeliteľnou súčasťou zmlúv a s týmito boli pevne spojené, a teda sa pri kopírovaní museli „preložiť“, prípadne „rozpojiť“ v mieste, ktorým boli so zmluvami spojené. Ustanovenie zmluvných dojednaní, ktoré umožňuje špecifikovať uvedené údaje ako podstatné náležitosti zmluvy nie v samotnej zmluve, ani v samotných zmluvných dojednaniach, ale dokonca v ďalšom dokumente, žalovaným označeným ako oznámenie o schválení úveru, jednostranne vydaným žalovaným po vzniku záväzkového vzťahu zo zmluvy o revolvingovom úvere, bez súhlasu alebo možnosti oboznámenia sa s obsahom tejto listiny a podmienkami tam spotrebiteľovi ako slabšej zmluvnej strane predmetného zmluvného vzťahu diktovanými, sa priečia dobrým mravom, spôsobujú hrubý nepomer v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. a teda sú ako neprijateľné zmluvné podmienky neplatné. Nie je možné v listine jednostranne vydané žalovaným uviesť priamo zákonom vyžadované individuálne určené podstatné náležitosti zmluvy, s ktorými spotrebiteľ nemal možnosť, sa vopred oboznámiť a ovplyvniť ich, resp. uplatniť si výhradu v prípade svojho nesúhlasu s niektorou podmienkou tam ustanovenou a ktoré listina bola žalovaným vyhotovená až po vzniku zmluvného vzťahu. Namietajú aj pravosť žalovaným predložených Oznámení o schválení úveru dlžníkovi zo dňa

26.08.2011, ktoré vidí prvýkrát, tieto jej neboli doručené spolu s príslušnými zmluvami o revolvingovom úvere a tiež jej žalovaným neboli predložené ani pri zaslaní zmluvných dokumentov týkajúcich sa uzavretých zmlúv so žalovaným. Predmetné oznámenia nie sú ňou podpísané ani nie je iným spôsobom preukázané, že ich prevzala alebo s nimi aspoň bola oboznámená, na základe čoho má žalobkyňa dôvodné obavy o pravosť, resp. čas vzniku predmetných dokumentov. Zároveň uviedla, že keby mal zákonodarca v úmysle podmieniť absenciu výšky, počtu a termínov splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadne poradia, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia, typom úveru, resp. určiť tieto ako podstatnú náležitosť zmluvy len pri niektorých typoch úverov, explicitne by to uviedol v priamo v znení zákona, ako to robí napr. v ustanovení § 9 ods. 2 písm. i) zákona o spotrebiteľských úveroch, kedy určuje osobitné podmienky pre prípad, ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru. Rozborom prípustných spôsobov výkladov sa žalovaný snaží len zakryť skutočnosť, že v zmluvách o revolvingovom úvere absentujú ďalšie podstatné náležitosti a úplne zrejme cielene prehliada fakt, ktorý priamo vyplýva zo zákona, kde je dostatočne podrobne upravená povinnosť žalovaného rozčleniť výšku, počet a termín splátky istiny, úroky a iné poplatky platná pre všetky typy úverov ako to mal v úmysle zákonodarca pri kreovaní právne úpravy chrániacej spotrebiteľa. Žalobkyňa považuje možnosť žalovaného po posúdení schopnosti spotrebiteľa splácať úver jednostranne zmeniť a znížiť výšku úveru a schváliť iné parametre požadovaného úveru oproti údajom uvedeným spotrebiteľom vo svojej žiadosti za v rozpore so zákonom, vyvolávajúcu hrubý nepomer medzi právami a povinnosťami zmluvných strán jednoznačne v neprospech spotrebiteľa, priečiacu sa dobrým mravom, a teda za neplatnú. Započítanie bolo vykonané bez právneho dôvodu a výška úveru uvedená v jednotlivých zmluvách bola zavádzajúca a neoprávnené jednostranne žalovaným znížená. Rovnako v celom rozsahu popiera tvrdenia žalovaného týkajúce sa údajnej primeranosti odplaty za poskytnutie úveru. Nad rámec žaloby uvádza, že aj keby sa brali do úvahy ukazovatele uvedené žalovaným, a to že priemerná výška odplaty bola za druhý štvrtrok 2011 (aj keď správne by mala byť uvedená za 3.štvrtrok 2011) vo výške 45,11 % , žalobkyňa poukazuje na výšku úrokovej sadzby 70,01 % v oboch revolvingových zmluvách, ktorá je bez ohľadu na vysvetlenia podané žalovaným v hrubom nepomere a niekoľkonásobne prevyšujúca, resp. minimálne podstatným spôsobom prevyšujúca či už žalobkyňou (10,68%) alebo samotným žalovaným (45,11%) uvádzanú priemernú výšku odplaty za spotrebiteľský úver. V takejto výške stanovená výška odplaty za spotrebiteľský úver je jednoznačne neprimeraná a prieči sa dobrým mravom. Čo sa týka tvrdení a skutočností uvádzaných žalovaným týkajúcich sa dohody o zrážkach zo mzdy s tými to žalobkyňa nesúhlasí a popiera ich. Poukazuje aj na skutočnosť, že dôvody jej neplatnosti videl ako opodstatnené a pravdepodobné aj súd prvej inštancie, ktorý vo veci nariadenia neodkladného rozhodnutia rozhodoval, čo konštatoval samotný súd v odôvodnení svojho rozhodnutia. Žalobkyňa tiež dáva do pozornosti, že voči uzneseniu Okresného súdu Piešťany zo dňa 29.05.2018, sp. zn. 19Csp/65/2018, sa žalovaný neodvolal ani iným spôsobom nenapádal jej platnosť. Nesúhlasí s tvrdením žalovaného, že označenie pohľadávky, ktorej sa zabezpečenia týka ako určitý nárok z konkrétneho právneho vzťahu je v tomto prípade z hľadiska identifikácie zabezpečenej pohľadávky dostatočne určité. Treba mať na zreteli, že dohoda o zrážkach zo mzdy sa predkladá tretej osobe, v tomto prípade zamestnávateľovi žalobkyne, aby tento zrážal priamo zo mzdy žalobkyne určitú čiastku jej príjmu, bez možnosti toto samotným spotrebiteľom priamo ovplyvniť, a teda takáto dohoda musí byť určitá nielen z hľadiska výšky zrážok zo mzdy, ale aj zabezpečovanej pohľadávky, a to predovšetkým jej výšky a právneho dôvodu vzniku. Určenie zabezpečovanej pohľadávky len odkazom na korešpondujúce číslo revolvingovej zmluvy nie je dostačujúce. Zmluvné podmienky obsiahnuté v oboch zmluvách o revolvingovom úvere, v zmluvných dojednaniach ako aj v Dohode o zrážkach zo mzdy sa priečia dobrým mravom, na základe čoho sú neplatné a tiež spôsobujú hrubý nepomer v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, čo spôsobuje ich neprijateľnosť a teda tiež neplatnosť. V zmluvách okrem iného nie je rozdelená splátka na istinu a úrok, a preto podľa zákona je úver bezúročný a bez poplatkov. Tiež obsahujú úžernícky úrok, nesprávny údaj o RPMN a iné. Postup uzavretia zmluvy a vymáhania jej plnenia je nekalou praktickou žalovaného. Najvyšší súd Slovenskej republiky vo svojom rozhodnutí sp. zn. 1 Sžo 1 06/2007 takéto konanie vyhodnotil ako klamanie spotrebiteľa.

7. K vyjadreniu žalobkyne sa vyjadril žalovaný podaním zo dňa 20.12.2018, doručeným súdu dňa 24.12.2018, ktorý uviedol, že samotná Dohoda o poskytnutí služby nebola podmienkou ani predpokladom pre vznik zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Spotrebiteľ Dohodu o poskytnutí služby uzavrieť nemusel a v podanej žalobe ani netvrdil a ani nepreukázal opak. Z bodu 8., ods. 8.6 Dohody o poskytnutí služby: „Veriteľ vyhlasuje, že uzavretie tejto dohody o poskytnutí služby nie je podmienkou uzavretia Zmluvy o revolvingovom úvere. Dlužník vyhlasuje, že túto Dohodu o poskytnutí služby uzatvára

na základe slobodnej vôle, jej obsahu porozumel a svojím podpisom vyjadruje súhlas so všetkými jej ustanoveniami.“ Dohoda o poskytnutí služby je individuálnym dojednaním v zmysle § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Oprávnenosť postupu žalovaného v prípade uzatvorenia dohody o poskytnutí služby podporujú napríklad aj rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici, č. k. 43CoR/5/2016-14. Poskytnutie odkladu splátok predpokladá iniciatívne konania dlžníka, preto iba na základe toho, že žalobca svoje právo nevyužil, sa nemožno domáhať neprijateľnosti takéhoto dojednania. Žalovaný popiera, že neboli poskytnuté všetky predpoklady použité na výpočet RPMN, nakoľko boli žalobcovi poskytnuté Štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere, kde sú všetky náležitosti vrátane zákonného matematického vzorca RPMN uvedené, pričom tieto sú žalobcom osobitne podpísané. Popiera tvrdenia žalobcu o uvedení nesprávnej RPMN. Do výpočtu celkových nákladov sa nezapočítajú náklady, ktoré vyplývajú z dojednaní nepredstavujúcich podmienku pre získanie úveru. Dohoda o poskytnutí služby má dobrovoľný charakter, čo potvrdzuje aj osobitná asignácia. Pokiaľ by odplata v zmysle Dohody o poskytnutí služby bola zahrnutá do celkových nákladov, potom by taký postup bol v rozpore so zákonom. Smernica Rady 2008/48/ES z 29.04.2008 o zmluvách o spotrebiteľských úveroch a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS vo svojej Kapitole 1. čl. 3 písm. g) hovorí: „celkové náklady spotrebiteľa spojené s úverom“ sú všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; zahrnuté sú aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o úvere, a to najmä poisťné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí služieb, aby získal úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok“ Z uvedeného jednoznačne vyplýva, že do RPMN sa započítava odplata za služby výlučne v prípade, ak boli podmienkou získania úveru, čo v tomto prípade splnené nie je, nakoľko ide o dobrovoľné služby v zmysle bodu 8.6. Dohody o poskytnutí služby. Dáva do pozornosti aj rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici, č. k. 43CoSr/1/2018, zo dňa 27.03.2018. Žalovaný popiera tvrdenia žalobcu, že zmluvné dojednanie a oznámenie veriteľa neboli k zmluve žiadnym spôsobom pripojené. To, že žalobca Oznámenie veriteľa o schválení úveru nepodpisoval nemá žiadny reálny vplyv, nakoľko má výlučne informatívny charakter a je potvrdením náležitostí, ktoré obsahovala samotná zmluva o revolvingovom úvere. V zmysle ustanovení Občianskeho zákonníka zachovaná je požiadavka na písomnú formu právneho úkonu, ak je listina obsahujúca právny úkon podpísaná konajúcou osobou. Zákon nevyžaduje, aby jednotlivé strany tvoriace listinu o právnom úkone boli samostatne podpisované. Aj v súdnej praxi sa ustálil názor, že ak je listina o právnom úkone tvorená viacerými listami (hárkami), potom na to aby tvorili jednu listinu, musia byť tieto spojené tak, aby tvorili technickú jednotu (porov. stanovisko NS SR sp. zn. Cpj. 33/01). A len listina ako celok má byť podpísaná. Rovnaký záver prijíma aj právna prax, napr. Podpis alebo parafovanie jednotlivých strán je pritom žiaduce, ale nie nevyhnutné (NeueJuristischeWochenschrift 1999, 1105) alebo „Celistvosť listiny je zachovaná aj vtedy, ak jednotu viacerých listín je spoznatelná z obsahu právneho úkonu a ak spolunáležitosť jednotlivých listín je nesporná. Pevné spojenie listín napr. zošitím alebo zviazaním nie je v takom prípade potrebné. Na celistvosť listiny možno usudzovať z priebežného číslovania strán alebo z číslovania ustanovení zmluvy, vzájomných odvolávok, obsahovej súvislosti textu, jednotnej formy písma alebo z iného označenia, ak je tým vylúčená ďalšia manipulácia s textom.“ Ako dôkaz žalobca predložil Štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere k č. 8100040312 a Štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere k č. 8100040313.

8. Súd vo veci vykonal dňa 26.2.2020 pojednávanie, na ktorom právny zástupca žalobkyne uviedol, že zotrávajú na podanej žalobe, ako aj na všetkých skutočnostiach, tvrdeniach a právnej argumentácii, ktorú uviedli v písomných podaniach. Majú za to, že úvery z oboch zmlúv o revolvingovom úvere sú bezúročné a bez poplatkov v dôsledku porušenia zákona o spotrebiteľských úveroch, účinného v rozhodnom čase, ktorého ustanovenia uviedli v žalobe. Majú za to, že nakoľko žalobkyňa vystupuje v predmetnom zmluvnom vzťahu v pozícii spotrebiteľa, súd by mal chrániť jej záujmy ako záujmy slabšej strany. Na základe uvedeného navrhujú, aby sú žalobe v plnom rozsahu vyhovel.

9. Dňa 24.3.2020 bolo súdu doručené vyjadrenie žalobkyne zo dňa 23.3.2020, ktorým podaním zároveň navrhla pripustenie zmeny žaloby. Vo svojom podaní uviedla, že vzhľadom na predbežný názor súdu, s ktorým žalobkyňa v celom rozsahu súhlasí a stotožňujem sa s ním, čo vyplýva aj z jej právnej argumentácie uvedenej v žalobe i vo vyjadrení zo dňa 15.10.2018 ohľadne neplatnosti uzavretia predmetných úverových zmlúv z dôvodu, že nakoľko predmetné zmluvy boli uzatvárané na základe žiadosti žalobkyne a následného schválenia žalovaným a návrh na uzavretie zmluvy obsiahnutý v bode V. nebol prijatý bez zmeny v zmysle bodu VI., predmetné zmluvy sú v dôsledku nedodržania obligatórnej písomnej formy zmluvy o spotrebiteľskom úvere neplatné, neplatné sú na základe uvedeného aj dohody

o poskytovaní služby a ako neplatná sa javí aj dohoda o zrážkach zo mzdy. Žalobkyňa navrhla zmenu žaloby, ako už bolo uvedené vyššie, ktorú súd pripustil.

10. Súd vykonal dňa 12.10.2021 pojednávanie v súlade s § 180 veta druhá CSP v neprítomnosti právnych zástupcov strán a rozhodol. Súd vykonal dokazovanie predloženými listinami, ako i s obsahom celého spisu a zistil nasledovný skutkový stav.

11. V žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru/zmluva o revolvingovom úvere č. 8100040312 uzavretej medzi žalobkyňou ako dlžníkom a žalovaným ako veriteľom, ktorú podpísala žalobkyňa dňa 24.08.2011 a žalovaný dňa 26.08.2011, požiadala žalobkyňa v bode 5. žiadosti/zmluvy o poskytnutie úveru vo výške 1.500 Eur, ktorý bude splácať v 42 mesačných splátkach po 80,37 Eur, s celkovou čiastkou, ktorú bude musieť zaplatiť vo výške 3.375,54 Eur, pri predpokladanej RPMN vo výške 70,01 %, pri ročnej úrokovej sadzbe 70,01 %, priemernej RPMN za úver vo výške 45,11 %, poskytnutá čiastka revolvingu 790,84 Eur, celková čiastka pri revolvingu, ktorú musí dlžník zaplatiť 1.928,88 Eur, predpokladaná RPMN revolvingu 63,32 a ročná úroková sadzba revolvingu 76,21 %. V bode 6. žiadosti/zmluvy sú uvedené údaje o schválenom revolvingovom úvere, podľa ktorých žalovaný schválil žalobkyňi úver vo výške 1.500 Eur so splatnosťou 42 mesačných splátok po 80,37 Eur, s celkovou čiastkou, ktorú musí dlžník zaplatiť vo výške 3.375,53 Eur, RPMN za úver vo výške 70,22 %, ročnou úrokovou sadzbou 70,01 %, priemernou RPMN za úver 45,11 %, poskytnutou čiastkou revolvingu 790,84 Eur, celková čiastka pri revolvingu, ktorú musí dlžník zaplatiť 1.928,88 Eur, predpokladaná RPMN revolvingu 60,49 %, ročnou úrokovou sadzbou revolvingu 76,21 % a ročnou úrokovou sadzbou úrokov z omeškania 9 %.

12. V žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru/zmluva o revolvingovom úvere č. 8100040313 uzavretej medzi žalobkyňou ako dlžníkom a žalovaným ako veriteľom, ktorú podpísala žalobkyňa dňa 24.08.2011 a žalovaný dňa 26.08.2011, požiadala žalobkyňa v bode 5. žiadosti/zmluvy o poskytnutie úveru vo výške 1.500 Eur, ktorý bude splácať v 42 mesačných splátkach po 80,37 Eur, s celkovou čiastkou, ktorú bude musieť zaplatiť vo výške 3.375,54 Eur, pri predpokladanej RPMN vo výške 70,01 %, pri ročnej úrokovej sadzbe 70,01 %, priemernej RPMN za úver vo výške 45,11 %, poskytnutá čiastka revolvingu 790,84 Eur, celková čiastka pri revolvingu, ktorú musí dlžník zaplatiť 1.928,88 Eur, predpokladaná RPMN revolvingu 63,32 % a ročná úroková sadzba revolvingu 76,21 %. V bode 6. žiadosti/zmluvy sú uvedené údaje o schválenom revolvingovom úvere, podľa ktorých žalovaný schválil žalobkyňi úver vo výške 1.140 Eur so splatnosťou 42 mesačných splátok po 61,08 Eur, s celkovou čiastkou, ktorú musí dlžník zaplatiť vo výške 2.565,36 Eur, RPMN za úver vo výške 70,22 %, ročnou úrokovou sadzbou 70,01 %, priemernou RPMN za úver 45,11 %, poskytnutou čiastkou revolvingu 601,03 Eur, celková čiastka pri revolvingu, ktorú musí dlžník zaplatiť 1.465,92 Eur, predpokladaná RPMN revolvingu 60,49, ročnou úrokovou sadzbou revolvingu 76,20 % a ročnou úrokovou sadzbou úrokov z omeškania 9,50 %.

13. Súčasťou oboch žiadostí/zmlúv bola v čl. 8 v bode 8.1. a v bode 8.4. Dohoda o poskytnutí služby, ktorá bola samostatne podpísaná a predmetom ktorej bol záväzok veriteľa poskytnúť dlžníkovi na jeho žiadosť a po splnení nižšie uvedených podmienok službu spočívajúcu v možnosti odkladu maximálne troch akýchkoľvek splátok úveru, resp. revolvingu na základe žiadosti/zmluvy a záväzok dlžníka zaplatiť veriteľovi odplatu a) za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok úveru vo výške 215,75 Eur a b) za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok revolvingu vo výške 112,08 Eur v prípade, ak bude dlžníkovi revolving poskytnutý. Odplata za poskytnutie odkladu splatnosti splátok úveru je splatná dňom uzavretia tejto dohody o poskytnutí služby. Veriteľ a dlžník sa dohodli na započítaní vzájomných pohľadávok a to pohľadávky na poskytnutie schválenej výšky úveru oproti pohľadávke na zaplatenie odplaty za poskytnutie tejto služby.

14. Predložené Zmluvné dojednania Zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti PROFÍ CREDIT Slovakia s.r.o. (ďalej len „Zmluvné dojednania“) sú vyhotovené ako formulár a obsahujú základné ustanovenia, ustanovenia o uzatvorení zmluvy a čerpaní úveru, celkovej výške úveru a RPMN, revolvingu, úrokoch za poskytnutie úveru a revolvingu, ustanovenia o zabezpečení úveru, prílohách, právach a povinnostiach dlžníka, neuskutočnení revolvingu - výpoveď, započítaní, ďalej obsahujú čestné prehlásenia dlžníka, ustanovenia o oznamovaní a doručovaní, porušení zmluvy, sankciách, predčasnom splatení úveru, spracúvaní osobných údajov a záverečné ustanovenia.

15. V čl. 2. bode 2.1. Zmluvných dojednaní je uvedené, že vyplnená Žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru podpísaná Dlžníkom, Spoludlžníkom 1 a Spoludlžníkom 2 je návrhom na uzatvorenie Zmluvy o RÚ. Zmluva o RÚ je uzavretá a nadobúda platnosť a účinnosť dňom podpisu Dlžníka, Spoludlžníka 1, Spoludlžníka 2 a Veriteľa. Dlžník vyplní do formulára Žiadosti/Zmluvy ním požadovanú výšku úveru a súhlasí s tým, že Veriteľ je oprávnený po posúdení schopnosti Dlžníka splácať úver schváliť iné parametre požadovaného úveru ako Dlžník uviedol v bode 5 Žiadosti/Zmluvy, pričom výška úrokovej sadzby a RPMN nebude vyššia, než v prípade úveru požadovaného Dlžníkom v bode 5 Žiadosti/Zmluvy, bez toho, aby to znamenalo porušenie povinností zo strany Veriteľa.

16. Podľa čl. 13. bodu 13.2. Zmluvných dojednaní, v prípade omeškania Dlžníka so splácaním úveru alebo akéhokoľvek peňažného záväzku podľa tejto Zmluvy o RÚ je Veriteľ ďalej oprávnený predložiť platiteľovi mzdy Dlžníka, Spoludlžníka 1 a Spoludlžníka 2 Dohodu o zrážkach zo mzdy a domáhať sa uspokojenia svojej pohľadávky zrážkami zo mzdy.

17. V Oznámení veriteľa o schválení úveru dlžníkovi - zmluva o revolvingovom úvere číslo 8100040312 zo dňa 26.08.2011 žalovaný žalobkyni oznámil údaje schváleného úveru, kde uviedol výšku schváleného úveru 1.500 Eur so splatnosťou úveru 42 mesiacov, s výškou mesačnej splátky 80,37 Eur, dátum splatnosti prvej splátky 24.9.2011, dátum splatnosti poslednej splátky 24.2.2015, RPMN úveru 70,22 %, priemerná RPMN vo výške 45,11 %, schválená výška revolvingu 902,92 Eur, odplata za poskytnutie služby 215,75 Eur, ročná úroková sadzba úveru 70,01 %, ročná úroková sadzba revolvingu 76,21 %, dátum nadobudnutia platnosti a účinnosti zmluvy 26.8.2011.

18. V Oznámení veriteľa o schválení úveru dlžníkovi - zmluva o revolvingovom úvere číslo 8100040313 zo dňa 26.08.2011 žalovaný žalobkyni oznámil údaje schváleného úveru, kde uviedol výšku schváleného úveru 1.140 Eur so splatnosťou úveru 42 mesiacov, s výškou mesačnej splátky 61,08 Eur, dátum splatnosti prvej splátky 24.9.2011, dátum splatnosti poslednej splátky 24.2.2015, RPMN úveru 70,22 %, priemerná RPMN vo výške 45,11 %, schválená výška revolvingu 686,23 Eur, odplata za poskytnutie služby 164,01 Eur, ročná úroková sadzba úveru 70,01 %, ročná úroková sadzba revolvingu 76,20 %, dátum nadobudnutia platnosti a účinnosti zmluvy 26.8.2011.

19. Z Dohody o zrážkach zo mzdy (iných príjmov) dlžníka č. 8100040312 podpísanej dňa 24.8.2011 žalobkyňou a dňa 26.8.2011 žalovaným vyplýva, že žalovaný bude mať voči žalobkyni pohľadávku, ktorá vznikne tým, že spoločnosť poskytne žalobkyni na základe Zmluvy o revolvingovom úvere č. 8100040312 čiastku vo výške 1.500 Eur. Pohľadávky žalovaného voči žalobkyni zabezpečované touto dohodou sú tvorené úverom vrátane prípadných všetkých revolvingov poskytnutých žalobkyni, príslušenstvom úveru, prípadne uplatnenými zmluvnými pokutami, nákladmi, ktoré spoločnosti preukázateľne vznikli v súvislosti s vymáhaním uvedených pohľadávok voči žalobkyni a ďalšími prípadnými pohľadávkami žalovaného voči žalobkyni, ktoré vyplývú/vzniknú na základe alebo v súvislosti so zmluvou a jej prípadných dodatkov. Na základe tejto dohody je zamestnávateľ žalobkyne povinný vykonávať v prospech žalovaného mesačné zrážky zo mzdy vo výške 80,34 Eur. Podľa čl. V. bola Dohoda uzatvorená na dobu, kým budú splatené všetky pohľadávky spoločnosti vzniknuté na základe alebo v súvislosti so Zmluvou a jej prípadnými dodatkami a môže byť zrušená či menená iba písomnou dohodou oboch strán. Dlžník nemá oprávnenie túto dohodu pred splatením pohľadávky vypovedať, od nej odstúpiť, alebo iným spôsobom jednostranne ukončiť.

20. Podľa § 137 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), Žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o a) splnení povinnosti, b) nároku na usporiadanie práv a povinností strán, ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu, c) určení, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu, alebo d) určení právnej skutočnosti, ak to vyplýva z osobitného predpisu.

21. Podľa § 298 ods. 1 CSP súd môže v rozsudku, ktorý sa týka spotrebiteľského sporu, aj bez návrhu vysloviť, že určitá zmluvná podmienka používaná dodávateľom v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou je neprijateľná; v takom prípade súd uvedie vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky, ako bolo dohodnuté v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou.

22. Podľa § 3 ods. 3 a 5 prvá veta zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona o priestupkoch v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách. Proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva.

23. Podľa § 11 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, spotrebiteľ sa môže pred súdom domáhať určenia neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého spotrebiteľského úveru žalobou.

24. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy, neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

25. Podľa § 41 Občianskeho zákonníka, ak sa dôvod neplatnosti vzťahuje len na časť právneho úkonu, je neplatnou len táto časť, pokiaľ z povahy právneho úkonu alebo z jeho obsahu alebo z okolností, za ktorých k nemu došlo, nevyplýva, že túto časť nemožno oddeliť od ostatného obsahu.

26. Podľa § 44 odsek 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy, zmluva je uzavretá okamihom, keď prijatie návrhu na uzavretie zmluvy nadobúda účinnosť. Mlčanie alebo nečinnosť samy o sebe neznamenajú prijatie návrhu.

27. Podľa § 44 odsek 2 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy, prijatie návrhu, ktoré obsahuje dodatky, výhrady, obmedzenia alebo iné zmeny, je odmietnutím návrhu a považuje sa za nový návrh. Prijatím návrhu je však odpoveď, ktorá vymedzuje obsah navrhovanej zmluvy inými slovami, ak z odpovede nevyplýva zmena obsahu navrhovanej zmluvy.

28. Podľa § 52 ods. 1 až 4 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

29. Podľa § 52a ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy, ak sú uzavreté viaceré spotrebiteľské zmluvy pri tom istom rokovaní alebo sú zahrnuté do jednej listiny, posudzuje sa každá z týchto zmlúv samostatne. Ak však z povahy zmlúv alebo stranám známeho účelu zmlúv uvedených v odseku 1 pri ich uzavretí zrejme vyplýva, že tieto zmluvy sú od seba vzájomne závislé, vznik každej z týchto zmlúv je podmienkou vzniku ostatných zmlúv. Zánik jednej z týchto zmlúv iným spôsobom než splnením alebo spôsobom nahrádzajúcim splnenie spôsobuje zánik ostatných závislých zmlúv, a to s obdobnými právnymi účinkami.

30. Podľa § 53 ods. 1 až 3 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

31. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

32. Podľa § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy, ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Pri posudzovaní obdobnosti prípadov sa prihliada najmä na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti.

33. Podľa § 53a ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy, ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje alebo vo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, alebo nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky, dodávateľ je povinný zdržať sa používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Dodávateľ má rovnakú povinnosť aj vtedy, ak mu na základe takejto podmienky súd uložil vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadostučinenie. Rovnakú povinnosť má aj právny nástupca dodávateľa.

34. Podľa § 54 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

35. Podľa § 1 ods. 1 a 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa. Spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

36. Podľa § 2 písm. a), b) a d) zákona o spotrebiteľských úveroch, na účely tohto zákona sa rozumie
a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorej je ponúkaný alebo bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania,
b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti,
d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

37. Podľa § 2 písm. g) zákona o spotrebiteľských úveroch, na účely tohto zákona sa rozumie celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poistné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok.

38. Podľa § 9 ods. 1 a 2 písm. a) až k), r) a y) zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi. Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka 18) musí obsahovať tieto náležitosti:

a) druh spotrebiteľského úveru,

- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je zmluvnou stranou aj finančný agent, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

39. Podľa § 9 ods. 6, 7 a 8 zákona o spotrebiteľských úveroch, spotrebiteľ sa nemôže vzdať práv, ktoré mu vyplývajú z tohto zákona. Veriteľovi alebo finančnému agentovi sa zakazuje predkladať spotrebiteľovi návrhy zmlúv, ktorých zrejším účelom je obchádzanie ustanovení tohto zákona; za takéto konanie sa považuje aj to, že sa čerpanie finančných prostriedkov alebo zmluvy o spotrebiteľskom úvere zahrnú do zmlúv o úvere, ktorých povaha alebo účel by umožnili vyhnúť sa uplatňovaniu tohto zákona. Ak veriteľ využil omyl spotrebiteľa a použil zmluvné podmienky, ktorými vylúčil aplikáciu ustanovení vzťahujúcich sa na spotrebiteľské úvery, považuje sa zmluva za zmluvu o spotrebiteľskom úvere, ak veriteľ nepreukáže, že nemal úmysel obísť tento zákon. Veriteľ alebo finančný agent nesmie ponúkať spotrebiteľovi výber rozhodného práva k zmluve o spotrebiteľskom úvere, ktorého zrejším cieľom je zbaviť spotrebiteľa práv, ktoré mu priznáva tento zákon.

40. Podľa § 11 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1,
- b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

41. Podľa § 2 písm. r) a u) zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona o priestupkoch v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, na účely tohto zákona sa rozumie podstatným narušením ekonomického správania spotrebiteľa využitie obchodnej praktiky na značné obmedzenie schopnosti spotrebiteľa urobiť rozhodnutie, ktoré by pri dostatku informácií inak neurobil,

odbornou starostlivosťou úroveň osobitnej schopnosti a starostlivosti, ktorú možno rozumne očakávať od predávajúceho pri konaní vo vzťahu k spotrebiteľovi, zodpovedajúca čestnej obchodnej praxi alebo všeobecnej zásade dobrej viery uplatňovanej v jeho oblasti činnosti.

42. Podľa § 4 ods. 8 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona o priestupkoch v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, predávajúci nesmie konať v rozpore s dobrými mravmi. Konaním v rozpore s dobrými mravmi sa na účely tohto zákona rozumie najmä konanie, ktoré je v rozpore so vžitými tradíciami a ktoré vykazuje zjavné znaky diskriminácie alebo vybočenia z pravidiel morálky uznávanej pri predaji výrobku a poskytovaní služby, alebo môže privodiť ujmu spotrebiteľovi pri nedodržaní dobromyseľnosti, čestnosti, zvyklostí a praxe, využíva najmä omyl, lešť, vyhrážku, výraznú nerovnosť zmluvných strán a porušovanie zmluvnej slobody.

43. Podľa § 7 ods. 2 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona o priestupkoch v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, obchodná praktika sa považuje za nekalú, ak

a) je v rozpore s požiadavkami odbornej starostlivosti,

b) podstatne narušuje alebo môže podstatne narušiť ekonomické správanie priemerného spotrebiteľa vo vzťahu k výrobku alebo službe, ku ktorému sa dostane alebo ktorému je adresovaná, alebo priemerného člena skupiny, ak je obchodná praktika orientovaná na určitú skupinu spotrebiteľov.

44. Podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

45. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa priči dobrým mravom.

46. Z predložených Žiadostí o poskytnutie revolvingových úverov zo dňa 24.08.2011 nepochybne vyplýva, že ide o typové spotrebiteľské zmluvy v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzavretia zmlúv a v zmysle Občianskeho zákonníka účinného v čase uzavretia zmlúv. Základnou črtou spotrebiteľských zmlúv je to, že sú pre spotrebiteľa vopred pripravené a nie je vytvorený priestor na dojednávanie obsahu zmluvy alebo jej zmeny. Úvery poskytnuté žalovaným žalobkyni túto charakteristiku spĺňajú, žalovaný v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti poskytol žalobkyni ako fyzickej osobe úvery, pričom z obsahu spisu nevyplýva, že by žalobkyňa pri uzatváraní zmlúv konala v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti, resp. že by jej bol poskytnutý úver na výkon zamestnania, povolania, a z tohto dôvodu sa považuje za spotrebiteľa. Zo samotných zmlúv je ďalej zrejmé, že žalobkyňa nemohla individuálne ovplyvniť ich obsah, boli už vopred pripravené na predtlačenom formulári, nakoľko sa uzavierali vo viacerých prípadoch pre veľký počet spotrebiteľov. Súčasťou zmlúv mali byť podľa obsahu zmluvy zmluvné dojednania, ktoré rovnako žalobkyňa ovplyvniť nemohla, nakoľko taktiež boli pripravené už vopred pre veľký počet spotrebiteľov. Posudzovaný právny vzťah medzi žalovaným a žalobkyňou je teda od svojho vzniku zmluvným vzťahom medzi spotrebiteľom a dodávateľom a zmluvy, ktoré boli medzi nimi uzatvorené sú spotrebiteľskými zmluvami v zmysle ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. Tento právny vzťah sa preto spravuje ustanoveniami Občianskeho zákonníka a právnych predpisov, ktoré upravujú právne vzťahy spotrebiteľského charakteru.

47. Súd sa v spore primárne pred vecným preskúmaním žaloby zaoberal prípustnosťou predmetnej žaloby z hľadiska členenia žalôb podľa § 137 CSP, pričom dospel k záveru, že uvedená žaloba je žalobou o určenie právnej skutočnosti v zmysle § 137 písm. d) CSP. Pri posúdení splnenia podmienok na podanie uvedenej žaloby súd vychádzal z ustanovení § 3 ods. 3 a 5 prvá veta zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona o priestupkoch v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, podľa ktorých každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách. Proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa sa môže spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. V súvislosti s obranou žalovaného ohľadne neprípustnosti žaloby v súdnej veci súd upriamuje pozornosť aj na § 298 CSP, podľa ktorého, súd môže v rozsudku, ktorý sa týka spotrebiteľského sporu aj bez návrhu vysloviť, že určitá zmluvná podmienka používaná dodávateľom v spotrebiteľskej zmluve alebo iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou je neprijateľná. Stotožnenie sa so záverom žalovaného by zamedzovalo prístup spotrebiteľa k podaniu žaloby s uvedeným obsahom a

fakticky by znemožňovalo spotrebiteľovi aktívnu ochranu jeho práv vyplývajúcich zo spotrebiteľského práva a obmedzovalo by ho iba na pasívnu ochranu práv (t.j. spotrebiteľ by sa mohol brániť iba v rámci žalôb týkajúcich sa nárokov zo spotrebiteľského práva, ktoré by smerovali voči nemu), čo by rozhodne nebolo v súlade so zmyslom platnej právnej úpravy, ktorá ponecháva súdu oprávnenie posudzovať tieto nároky ex offa, aj bez návrhu spotrebiteľa. Pri opačnom výklade by súdna ochrana spotrebiteľov (ak by spotrebiteľ nemohol účinne začať konanie podaním žaloby) nebola reálne dosiahnuteľná.

48. Súd tiež vychádzal z toho, že prípustnosť takejto žaloby v čase vyhlásenia rozhodnutia vo veci samej vyplýva z § 137 písm. d) Civilného sporového poriadku v spojení s § 11 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z. z.. Podľa § 11 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z. z., s účinnosťou od 01.01.2018 sa spotrebiteľ „môže pred súdom domáhať určenia neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého spotrebiteľského úveru žalobou“. Tvrdenie žalovaného, že zo žiadneho právneho predpisu žalobkyni nevyplýva právo podať takúto žalobu preto súd nepovažoval za preukázané. Uvedená novela zákona výslovne takýto druh žalôb pripustila, a keďže zákonodarca nestanovil žiadne prechodné ustanovenia v súvislosti s uvedenou novou právnou úpravou, od jej účinnosti sa vzťahuje aj na právne vzťahy vzniknuté pred týmto dňom. Súd preto dospel k záveru, že žaloba žalobkyne je prípustná.

49. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné, a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou.

50. Ustanovenie § 53 Občianskeho zákonníka sa týka iba podmienok, ktoré zákon označuje za neprijateľné. Ide o podmienky, ktoré sú nečestné, neslušné, hrubo poškodzujúce spotrebiteľa, a preto ich použitie zákon sankcionuje absolútnou neplatnosťou. Vyjadruje snahu, aby dodávateľ v spotrebiteľských zmluvách pristupoval k tvorbe podmienok v súlade s dobrými mravmi. Je potrebné dodať, že spotrebiteľ z povahy veci v súčasných podmienkach štandardizácie produktov bežnej spotreby, ako aj zmluvných podmienok, má iba fiktívnu možnosť ovplyvniť podstatu zmluvných podmienok, ktoré sú mu zo strany dodávateľa predložené, pričom často vzhľadom na ich rozsiahlosť a použitú právnu terminológiu nemá možnosť, či už ich vôbec prečítať, resp. pochopiť ich obsah. Ide teda o zákonný zákaz používania neprijateľných podmienok, ktoré vyvolá právoplatné súdne rozhodnutie a dodávateľ je povinný zdržať sa ich používania. Ochrana spotrebiteľa sa týka iba formulárových zmlúv, ktoré sú uzatvárané na základe predbežne formulovaného zmluvného formulára, ktorý má dodávateľ vopred pripravený a ktorý používa v dvoch alebo viacerých prípadoch, pričom spotrebiteľ spravidla obsah zmluvy nemení.

51. Súd v danej súvislosti poukazuje aj na skutočnosť, že Slovenská republika ako člen Európskej únie je povinná plniť záväzky vyplývajúce z tohto členstva. Členské štáty Únie sú povinné zabezpečiť, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok (čl. 6 Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ďalej len „smernica“).

52. Úprava spotrebiteľskej zmluvy tvorí právny základ ochrany spotrebiteľa v súkromnoprávných vzťahoch a je základným inštitútom spotrebiteľského práva. Ustanovenie § 11 ods. 1 ZoSÚ (v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy) vymedzuje prípady, kedy sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Výklad a aplikácia ustanovení ZoSÚ musí byť v súlade so zmyslom a účelom tohto zákona. Tým, že zákon nedodrží iba niektorých obsahových náležitostí zmluvy postihuje, robí z týchto náležitostí nevyhnutné podstatné obsahové náležitosti. Východiskom spotrebiteľskej ochrany je faktické nerovné postavenie vo vzťahu k profesionálnemu dodávateľovi a to s ohľadom na okolnosti, za ktorých dochádza ku kontraktácii, vzhľadom na väčšiu profesionálnu skúsenosť predávajúceho, lepšiu znalosť práva a dostupnosť právnych služieb, ako i možnosť stanovovať zmluvné podmienky jednostranne cestou formulárových zmlúv. Pre takéto vzťahy je charakteristické, že podnet k zmluvnému rokovaniu

pochádza spravidla od dodávateľa, pričom spotrebiteľ nie je na zmluvné dojednania pripravený a pri uzatváraní zmluvy je využívaný moment prekvapenia a neskúsenosť spotrebiteľa. Spoločným znakom právnej úpravy spotrebiteľských zmlúv je snaha cestou práva vyrovnať túto faktickú nerovnosť a to formou obmedzenia autonómie vôle. Tá predstavuje elementárnu podmienku fungovania materiálneho právneho štátu, nie je však úplne absolútna a v rámci spotrebiteľských vzťahov je limitovaná princípom ochrany slabšej strany, teda spotrebiteľa (ktorý koná s dôverou v druhou stranu jej prezentovaný skutkový stav). Z uvedenej koncepcie spotrebiteľského práva vychádzal aj zákon ZoSÚ, ktorý stanovil osobitné náležitosti spotrebiteľskej úverovej zmluvy tak, aby za účelom odstránenia vyššie uvedenej faktickej nerovnováhy bol spotrebiteľ účinným spôsobom informovaný o podmienkach spotrebiteľského úveru a vedel lepšie ako pri nespotebiteľskej úverovej zmluve posúdiť všetky právne dôsledky vyplývajúce pre neho z uzatvorenej úverovej zmluvy. Niektoré ustanovené náležitosti, a to práve tie, ktoré sú uvedené v § 11 ods. 1 ZoSÚ zákonodarcia v prospech ochrany spotrebiteľa preferoval až do takej miery, že ich neuviedenie sankcionoval bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou úveru ako sankciu pre dodávateľa, ktorý nerešpektuje zákon a tým spotrebiteľa vystavuje nerovnému postaveniu (uvedené už odznelo v rozhodnutí Krajského súdu v Žiline sp. zn. 11Co/127/2015).

53. Po vykonanom dokazovaní súd nezistil dôvody neplatnosti predmetných zmlúv avšak dospel k záveru, že predmetné zmluvy o revolvingových úveroch je potrebné považovať za bezúročné a bez poplatkov.

54. V predmetných zmluvách bola splatnosť úverov vymedzená údajom o počte splátok 42, bez uvedenie splatnosti prvej alebo poslednej splátky. V zmysle článku 7 veta prvá zmluvy o úvere zmluvné strany odkazujú na úpravu obsiahnutú v zmluvných dojednaniach zmluvy o revolvingovom úvere, ktoré majú byť neoddeliteľnou súčasťou tejto zmluvy. Súd uvádza, že pokiaľ zmluva odkazuje na iný dokument, pričom spresňuje, že tento uvedený dokument je jej neoddeliteľnou súčasťou, potom musí byť tento dokument rovnako ako samotná zmluva vyhotovený písomne, alebo na inom trvalom nosiči a musí sa skutočne odovzdať spotrebiteľovi pred uzatvorením zmluvy, aby sa mohol oboznámiť so všetkými svojimi právami a povinnosťami, čo v tomto prípade žalovaný nepreukázal.

55. V prejednávanej veci boli žiadosti o poskytnutie úverov podpísané žalobkyňou 24.8.2011 a žalovaným 26.8.2011, pričom až oznámenie veriteľa o schválení úveru zo dňa 26.8.2011 (teda až po podpise žiadosti žalobkyne o poskytnutie úveru) obsahuje údaj o splatnosti úveru, splatnosti prvej splátky úveru ako i poslednej splátky úveru, vrátane dátumu splatnosti splátky. Žalobkyňa poprela, žeby jej predmetné oznámenia boli doručené a žalovaný ich doručenie žalobkyni súdu nepreukázal.

56. Z dôvodu, že v žiadostiach/zmluvách je uvedený len počet splátok a výška splátok, absentuje uvedenie dátumu prvej splátky (prípadne poslednej splátky), ako i dátum počiatku povinnosti splácania úveru preto nie je možné určiť ani dobu trvania zmluvy, ani jeho konečnú splatnosť, teda obsahovú náležitosť podľa ustanovenia § 9 ods. 2 písm. f) ZoSÚ. Oznámenie veriteľa o schválení úveru predstavuje jednostranný právny úkon veriteľa adresovaný dlžníkovi, ktorý neobsahuje prejav vôle žalobkyne ako dlžníka, teda ani zmluvný konsenzus o uvedenej obligatórnej obsahovej náležitosti zmluvy. V čase podpisu žalobkyňa ako spotrebiteľ ani nemohla mať vedomosť o dobe trvania zmluvy a o termíne konečnej splatnosti, vzhľadom na dátum podpisu žiadosti žalobkyňou a odlišný dátum oznámenia veriteľa (obsahujúci údaj o dátume splatnosti prvej a poslednej splátky úveru). Žalobkyňa tak nemala možnosť ovplyvniť údaje obsiahnuté v jednostrannom právnom úkone veriteľa a absencia tejto obsahovej náležitosti mala za následok, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Oznámenie veriteľa nebolo možné považovať za súčasť zmluvy o spotrebiteľskom úvere, vzhľadom na chýbajúci zmluvný konsenzus veriteľa a dlžníka ohľadom obligatórnej obsahovej náležitosti zmluvy podľa § 9 ods. 2 písm. f) ZoSÚ. Počiatok a koniec konkrétneho obdobia trvania úveru musí byť spotrebiteľovi známy v čase, kedy vstupuje do zmluvného vzťahu a svojím podpisom vyjadruje vôľu (prejavuje súhlas) s vymedzenou dobou trvania zmluvy, a tým aj s dátumom konečnej splatnosti úveru. S uvedeným potom súvisí aj možnosť posúdenia rozsahu záväzku spotrebiteľa ohraničený začiatkom a koncom trvania zmluvy o úvere.

57. V dôsledku absencie obligatórnej obsahovej náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 9 ods. 2 písm. f) ZoSÚ sa úver považuje podľa § 11 ZoSÚ za bezúročný a bez poplatkov. Posúdenie absencie ďalších obsahových náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere nebolo už spôsobilé ovplyvniť

rozhodnutie súdu, avšak súd sa vzhľadom na obsahlu argumentáciu oboch strán vyjadri ešte k niekoľkým nedostatkom predmetných zmlúv.

58. V danom prípade bolo preukázaným a nesporným, že žalobkyňa na tlačive žalovaného predložila žalovanému žiadosť o poskytnutie revolvingových úverov dňa 24.8.2011, pričom v bode 5. žiadosti - Údaje o požadovanom revolvingovom úvere v EUR (vyplňte) je okrem iných údajov uvedená predpokladaná RPMN za úver (v %). Na túto žiadosť zareagoval žalovaný vyplnením dovtedy nevyplnenej časti 6. Údaj o schválenom revolvingovom úvere v EUR (nevyplňajte), kde okrem iných údajov uviedol rozdielny údaj o RPMN za úver. Keďže údaje o schválenom revolvingovom úvere obsahujú rozdielny údaj oproti žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru v časti výšky RPMN za úver, nebolo možné toto prijatie návrhu zo strany žalovaného obsahujúce zmenu považovať za účinné a konečné, ale v zmysle cit. § 44 OZ ho bolo nevyhnutné považovať za odmietnutie návrhu v dotknutej časti a za nový návrh adresovaný žalovaným žalobkyňi. Vzhľadom na to bolo potom pre platné dojednanie obsahu zmluvy o spotrebiteľskom úvere nevyhnutné, aby žalobkyňa tento nový návrh účinne v písomnej podobe prijala, k čomu podľa výsledkov vykonaného dokazovania nedošlo. Mlčanie alebo jej nečinnosť v danom prípade nemôže znamenať prijatie nového návrhu. Zmluva je totiž viacstranný právny úkon, ktorý vzniká konsenzom ako úplným a bezpodmienečným prijatím návrhu. Text úverovej zmluvy tak fakticky obsahuje dva rozdielne údaje o RPMN, ktorá je obligatórnu náležitosťou danej zmluvy, pričom ani jeden sa účinne nestal súčasťou zmluvy, z čoho treba vyvodiť, že zmluva o úvere riadne uvedenie RPMN neobsahuje.

59. Na uvedenom závere pritom nič nemení obsah bodu 13 danej zmluvy, podľa ktorého, riadnym vyplnením a následným podpisom tejto žiadosti/zmluvy všetkými zúčastnenými stranami uzatvoril veriteľ s dlžníkom zmluvu..., ktorý nerieši prijatie návrhu zo zmenami. Ani skutočnosť, že podľa bodu 2.1 Zmluvných dojednaní (vo vzťahu ku ktorým nebolo preukázané, že boli súčasťou zmluvy), dlžník mal súhlasiť s tým, aby veriteľ schválil iné parametre požadovaného úveru ako dlžník uviedol v žiadosti, nemení nič na uvedenom závere, že prijatie návrhu, ktorý obsahuje zmeny, je odmietnutím návrhu a považuje sa za nový návrh, ktorý vyžaduje akceptáciu zmeneného návrhu zo strany pôvodného navrhovateľa, k čomu v danom prípade nedošlo. V danej veci pritom nie je rozhodujúce, či údaj o výške RPMN v spotrebiteľskej zmluve o úvere je alebo nie je predmetom dohody zmluvných strán (dohodnateľný), ako argumentuje žalovaný, ale že je obligatórnu náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere. To, že sa hodnota RPMN stanovuje podľa zákonom určeného vzorca (a nie je výsledkom vôle zmluvných strán), nič nemení na tom, že RPMN je obligatórnu náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorá sa stane súčasťou zmluvy na základe zákonom predpísaného postupu (§ 43a až § 44 OZ).

60. Na doplnenie súd dodáva, že v zmysle § 40 ods. 3 OZ písomný právny úkon je platný, ak je podpísaný konajúcou osobou, pričom ako bolo uvedené vyššie, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať zo zákona povinne písomnú formu. Keďže v danom prípade žalobkyňa nesporne preukázateľne podpísala iba žiadosť o poskytnutie úveru dňa 24.8.2011 a k schváleniu úveru došlo až doplnením údajov o schválenom revolvingovom úvere žalovaným dňa 26.8.2011, a žalobkyňa tento v zmenenom rozsahu nový návrh zmluvy o úvere nepodpísala, predmetná zmluva o úvere nebola v dotknutej časti platne písomne uzavretá, pričom jej uzavretie konkludentným spôsobom je v danom prípade vylúčené (§ 9 ods. 1 ZoSÚ v spojení s § 40 ods. 1 OZ).

61. Podľa citovaného špeciálneho ustanovenia § 11 ods. 1 písm. b) ZoSÚ absencia uvedenej povinnej náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere - údaju o RPMN nespôsobuje neplatnosť zmluvy, ale následkom je bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru a to s prihliadnutím na znenie § 41 OZ.

62. Vychádzajúc z vyššie uvedeného, vzhľadom na to, že v písomne uzavretej zmluve o spotrebiteľskom úvere nebola potom účinne obsahnutá náležitosť a to údaj o RPMN v zmysle § 9 ods. 2 písm. j) ZoSÚ, podľa cit. § 11 ods. 1 písm. b) ZoSÚ je aj v dôsledku toho potrebné predmetný spotrebiteľský úver považovať za bezúročný a bez poplatkov.

63. K namietanej výške úrokovej sadzby súd uvádza, že Dohoda o výške úrokov musí byť v súlade s § 39 Občianskeho zákonníka, teda nesmie sa priečiť dobrým mravom, inak je právny úkon absolútne neplatný. O takýto stav pôjde vtedy, ak dohodnuté úroky presiahnu mieru úrokov poskytovaných peňažnými ústavmi v čase uzavretia zmluvy (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 1MCdo 1/2009 zo dňa 31.7.2009).

64. Úroková miera dohodnutá medzi stranami konania prevyšuje obvyklú úrokovú mieru, preto je takéto dojednanie neplatné pre rozpor s dobrými mravmi podľa § 39 Občianskeho zákonníka, nakoľko v čase poskytnutia úveru priemerná výška úroku za obdobie novo poskytnuté spotrebiteľské úvery činila výšku 11,23 %, pričom dohodnutá úroková miera medzi stranami konania pri oboch predmetných zmluvách bola 70,01 %, čo je viac ako šesťnásobok obvyklej úrokovej miery poskytovanej finančnými inštitúciami v rozhodujúcom období. Súd tak považuje dohodu o výške úrokov za neplatnú, čo znamená absenciu ďalšej podstatnej náležitosti zmlúv podľa § 9 odsek 2 písmeno i) ZoSú.

65. Na základe uvedeného súd dospel k záveru, že v oboch zmluvách chýbajú podstatné náležitosti vyžadované zákonom a to podľa § 9 odsek 2 písmeno f), i) a j) a z toho dôvodu vo výroku rozsudku s poukazom na § 11 ods. 1 písmeno a) zákona o spotrebiteľských úveroch vyhlásil, že predmetné úvery poskytnuté žalobkyni žalovaným sú bezúročné a bez poplatkov (výrok I. a II. rozsudku).

66. Po vykonanom dokazovaní súd dospel k záveru, že dohody o poskytovaní služieb obsiahnuté v čl. 8 predmetných zmlúv je potrebné považovať za neplatné podľa § 39 OZ, § 53 ods. 1 OZ a § 53 odsek 5 OZ. Súd dospel k tomuto záveru vyhodnotením dohôd o poskytovaní služieb ako neprijateľných zmluvných podmienok a zároveň aj pre ich rozpor s dobrými mravmi a zákonom.

67. Podľa § 53 ods. 1, 2 O. z. v znení účinnom v čase uzavretia predmetnej zmluvy, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľné podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne, alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

68. Podľa smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ktorá nie je pre členské štáty Európskej únie priamo záväzná, avšak predstavuje významné interpretačné pravidlo a ktorá už bola transponovaná do právneho poriadku Slovenskej republiky, v zmysle článku 2 písm. a/ nekalé podmienky znamenajú zmluvné podmienky definované v článku 3. Podľa článku 3 bod 1 citovanej smernice zmluvná podmienka, ktorá nebola individuálne dohodnutá sa považuje za nekalú, ak napriek požiadavke dôvery spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán vzniknutých na základe zmluvy, ku škode spotrebiteľa. Podľa bodu 2 článku 3 tejto smernice sa podmienka nepovažuje za individuálne dohodnutú, ak bola navrhnutá vopred a spotrebiteľ preto nebol schopný ovplyvniť podstatu podmienky, najmä v súvislosti s predbežne formulovanou štandardnou zmluvou. V zmysle článku 4 citovanej smernice bez toho, aby boli dotknuté ustanovenia článku 7, nekalosť zmluvných podmienok sa hodnotí so zreteľom na povahu tovaru alebo služieb, na ktoré bola zmluva uzatvorená a na všetky okolnosti súvisiace s uzatvorením zmluvy, v dobe uzatvorenia zmluvy a na všetky ostatné podmienky zmluvy alebo na inú zmluvu, od ktorej závisí. Podľa článku 6 citovanej smernice členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok. Smernica súčasne v prílohe vypočítava pre členské štáty ako vzor niektoré zmluvné podmienky, ktoré odporúča transponovať do vnútroštátnych predpisov.

69. Predovšetkým je potrebné opäť poukázať na formulárový charakter predmetných zmlúv, s ktorými boli Dohody o poskytnutí služieb prepojené a teda vzájomne závislé. Tieto dohody boli vopred zo strany žalovaného naformulované, bez možnosti ich zmeny zo strany žalobkyne ako spotrebiteľa. Žalovaný opak nepreukázal (§ 53 ods. 3 OZ). Vzhľadom na skutočnosť, že z povahy týchto dvoch kontraktov je zrejma vzájomná závislosť, vznik dohody o poskytnutí služieb bol preto podmienkou vzniku úverovej zmluvy (porov. § 52a ods. 2 OZ). Dohoda o poskytnutí služby svojou povahou je zmluvou, ktorej predmet či kauza sa realizuje len v spojení s úverovou zmluvou (inak by pre dodávateľa nemala význam).

70. Dohoda o poskytnutí služieb už pojmovo predstavuje náklad za doplnkovú službu súvisiacu so zmluvou o spotrebiteľskom úvere. Nemá samostatný predmet plnenia a má charakter vedľajšieho (doplnkového) zmluvného dojednania. Na uvedený záver by nemalo vplyv ani vyhotovenie dohody o poskytnutí služieb na samostatnom liste, ani samostatný podpis žalobkyne. Dohoda o poskytnutí

služieb predstavuje formulárovú dohodu bez možnosti, aby do nej žalobkyňa ako spotrebiteľ nejakým spôsobom zasiahla. Po obsahovej stránke súd dospel k záveru o značnej nerovnováhe takejto dohody v neprospech spotrebiteľa, na základe ktorej mala žalobkyňa zaplatiť „za uzavretie dohody“ odplatu už pri jej uzatvorení. Žalobkyňa mala zaplatiť za možnosť odkladu splátok úveru, ktorý v budúcnosti vôbec nemusel nastať, pričom vo svojej podstate sa nejednalo o službu, ktorá by sledovala záujem spotrebiteľa poskytnutím mu hodnoty protiplnenia. Spotrebiteľ má platiť za službu, ktorú v čase uzavretia dohody nepotrebuje a ani do budúcnosti potrebovať nemusí, pričom už vopred za túto službu zaplatí. Preto bolo dôvodné konštatovať, že ide o značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech žalobkyne ako spotrebiteľa.

71. Argument zmluvnej slobody spotrebiteľa nemohol obstáť, pretože takáto sloboda je len iluzórna, keďže zmluvu vo formulárovej podobe pripravoval žalovaný ako zmluvný partner spotrebiteľa a s ohľadom na nepomer vo vyjednávacej sile zmluvného partnera a spotrebiteľa je zjavné, že sa spotrebiteľ len s ťažkosťou môže domôcť zmeny vopred pripravených zmluvných dojednaní. V jednotlivých odboroch podnikania postupujú zmluvní partneri spotrebiteľov obdobne a preto spotrebiteľ, ktorý by sa rozhodol nepristúpiť na vopred pripravené zmluvné podmienky, by odsúdil sám seba k životu mimo bežnú spoločnosť, bez využívania jednotlivých služieb. Po spotrebiteľovi nič také nemožno požadovať. Od jeho zmluvného partnera však naopak požadovať možno, aby sa vo svojej činnosti choval voči spotrebiteľovi poctivo (porov. rozsudok Okresného súdu v Chebe sp. zn. 15C/410/2009). Dôvera spotrebiteľa v poctivé konanie dodávateľa predpokladá, aby v prípade narušenia súd nahradil zdanlivú (formálnu) zmluvnú rovnováhu faktickou. Tým je modifikované i právo zmluvných strán rozhodnúť, aké zmluvné dojednania budú včlenené do zmluvy.

72. Nerovný stav medzi spotrebiteľom a predajcom alebo dodávateľom môže byť kompenzovaný iba pozitívnym zásahom, vonkajším vo vzťahu k samotným účastníkom zmluvy (rozhodnutia Súdneho dvora Európskej únie C-240/98 až C-244/98 *Océano Grupo Editorial*, C-168/05 *Mostaza Claro*).

73. V súvislosti s ex offo súdnou kontrolou zmluvných podmienok je potrebné poukázať aj na Uznesenie Súdneho dvora Európskej únie C-76/10 *POHOTOVOSTĚ, s.r.o. proti H. S.*, obsahujúce jednoznačnú požiadavku na ochranu spotrebiteľa pred nečestnými klauzulami, a to vždy a za každých okolností. Súdny dvor Európskej únie judikoval, že vnútroštátny súd má aj bez návrhu posudzovať nekalú povahu zmluvnej podmienky (C-40/08 *Asturcom Telecomunicaciones*). Táto možnosť priznaná súdu sa považuje za nevyhnutnú na zabezpečenie účinnej ochrany spotrebiteľa, najmä s ohľadom na nezanedbateľné nebezpečenstvo, že tento spotrebiteľ o svojich právach nevie alebo má ťažkosti s ich uplatnením (C-168/05 *Mostaza Claro*, C-473/00 *Cofidis*). S poukazom na uvedené národný súd musí mať možnosť skúmať neprijateľné podmienky v spotrebiteľských zmluvách a musí ich skúmať ex offo (rozhodnutia Súdneho dvora Európskej únie C-240/98 až C-244/98 *Océano Grupo Editorial*, C-243/08 *Pannon GSM*).

74. Súd tak predmetnú spotrebiteľskú vec a uzavretú dohodu o poskytovaní služieb podrobil preskúmaniu z pohľadu súdnej kontroly nekalých obchodných praktík.

75. Obchodná praktika sa považuje za nekalú, ak a) je v rozpore s požiadavkami odbornej starostlivosti, b) podstatne narušuje alebo môže podstatne narušiť ekonomické správanie priemerného spotrebiteľa vo vzťahu k výrobku alebo službe, ku ktorému sa dostane alebo ktorému je adresovaná, alebo priemerného člena skupiny, ak je obchodná praktika orientovaná na určitú skupinu spotrebiteľov (§ 7 ods. 2 zákona o ochrane spotrebiteľa).

76. Odbornou starostlivosťou sa rozumie úroveň osobitnej schopnosti a starostlivosti, ktorú možno rozumne očakávať od predávajúceho pri konaní vo vzťahu k spotrebiteľovi, zodpovedajúca čestnej obchodnej praxi alebo všeobecnej zásade dobrej viery uplatňovanej v jeho oblasti činnosti (§ 2 písm. u) zákona o ochrane spotrebiteľa).

77. Podstatným narušením ekonomického správania spotrebiteľa sa rozumie využitie obchodnej praxe na značné obmedzenie schopnosti spotrebiteľa urobiť rozhodnutie, ktoré by pri dostatku informácií inak neurobil (§ 2 písm. r) zákona o ochrane spotrebiteľa).

78. Podľa ust. § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

79. Zásada zakotvená vo vyššie uvedenom ustanovení vnáša do nášho právneho poriadku požiadavku dôsledne zachovávať dobré mravy. Zdôrazňuje to, že nepoctivému konaniu nesmie súd poskytnúť ochranu.

80. Dobré mravy sa v súdnej praxi využívajú ako kritérium, ktoré obmedzuje subjektívne práva. Pojem dobré mravy nie je definovaný v zákone. Ich obsah spočíva vo všeobecne platných normách morálky, pri ktorých je daný všeobecný záujem ich rešpektovania. Posúdenie konkrétneho obsahu pojmu dobré mravy patrí od prípadu k prípadu sudcovi. Zmyslom tohto ustanovenia je zamedziť výkonu práva, ktoré je síce v súlade so zákonom, zodpovedná zákonu avšak odporuje dobrým mravom. V praxi sa stáva, že výkon práva je síce formálne v súlade so zákonom, ale jeho cieľom je dosiahnuť iný výsledok, než dotknutá právna norma vo všeobecnosti predpokladá.

81. Pri vyhodnocovaní praxe dodávateľa súd musí operovať priemerným spotrebiteľom (Smernica Rady AEP 2005/29 bod 19 Preambuly).

82. Dohodu o poskytovaní služieb v predmetných zmluvách súd hodnotí ako nekalú obchodnú prax, pretože boli naplnené zákonné znaky tohto zákonného inštitútu a to nedostatok odbornej starostlivosti na strane dodávateľa, ako aj potenciálne riziko, že takéto konanie naruší správanie spotrebiteľa.

83. Dohoda o poskytovaní služieb je formulárovým dokumentom, ktorý má zdanlivo pôsobiť ako zvýhodnenie spotrebiteľa poskytovaním „nadštandardných“ služieb“. V danom prípade uzavretím dohody sa však žalovaný iba snažil obísť ustanovenia o najvyššej prípustnej odplate za spotrebiteľský úver ako aj judikatúru súdov týkajúcu sa úroku z úveru v rozpore s dobrými mravmi a ustanovenia zákona o spotrebiteľských úveroch týkajúce sa uvedenia skutočného údaja o RPMN, ktorý spotrebiteľovi zaručuje možnosť porovnať výhodnosť jednotlivých úverov. Takýto postup žalovaného, ktorý je výslovne špekulatívny v snahe obísť zákonné ustanovenia týkajúce sa ochrany spotrebiteľa, preto nemôže požívať právnu ochranu (§ 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka) zo strany súdu. Takúto dohodou súd považuje za neplatnú pre rozpor s dobrými mravmi a zákonom a celý postup žalobcu za jeho obchádzanie.

84. Obdobný právny názor bol vyslovený aj v rozhodnutí Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 15Co/39/2016 zo dňa 23.02.2016: „Dohoda o poskytovaní služieb bola uzavretá v ten istý deň a pod tým istým číslom ako Zmluva o revolvingovom úvere a hoci bola uzavretá na samostatnej listine, ako samostatný právny úkon, to ešte neodôvodňuje záver, že táto dohoda bola individuálne dohodnutá v tom slova zmysle, že svedčí o slobodnej vôli dlžníka pristúpiť na takéto osobitné zmluvné podmienky, ako tvrdí odporca. Dohoda o poskytovaní služieb má povahu formulára obdobného tomu, ktorého prostredníctvom zmluvné strany uzavreli samotnú Zmluvu o revolvingovom úvere, pričom dlžníkovi (navrhovateľovi) bola predložená na podpis spolu so Zmluvou o revolvingovom úvere. Nie je zrejmé, či dlžník (navrhovateľ) pochopil význam a zmysel Dohody o poskytovaní služieb, služieb, ktoré úzko a bezprostredne súvisia so Zmluvou o revolvingovom úvere, či dlžníkovi boli poskytnuté jasné a zrozumiteľné informácie o jej obsahu. Uvedené okolnosti súvisiace s uzavretím zmluvného vzťahu nemožno zneužívať k záverom o individuálnom vyjednaní - že dlžník mal možnosť voľby prijať alebo neprijať návrh na uzavretie aj tejto Dohody o poskytovaní služieb. Tvrdenie odporcu, že ak by navrhovateľ nemal záujem o podpis akéhokoľvek dokumentu, potom ho podpísať nemusel, je arbitrárne. Odvolací súd sa stotožňuje so záverom okresného súdu, že Dohoda obsahuje zmluvné podmienky, ktoré sú nepríjemné, neprijateľné a dodávateľ (odporca) pri uzatváraní zmluvy uplatnil obchodnú prax, ktorú možno považovať za nekalú.“

85. Je potrebné uviesť, že uzavretie Dohody o poskytovaní služieb ako súčasť zmluvy o spotrebiteľskom úvere malo vplyv na ďalšie náležitosti zmluvy, pričom uzavretie dohody jednoznačne skreslilo údaj o RPMN v neprospech spotrebiteľa.

86. Vzhľadom na uvedené súd vo výroku rozhodnutia určil, že predmetné Dohody o poskytovaní služieb sú ako neprijateľné neplatné (III. a IV. výrok rozsudku).

87. Žalobkyňa sa žalobou ďalej domáhala určenia, že Dohoda o zrážkach zo mzdy a (iných príjmov) dlžníka č. 8100040312 zo dňa 26.08.2011 je neplatná.

88. Dohoda o zrážkach zo mzdy bola vyhotovená ako formulárová zmluva, ktorá nebola medzi účastníkmi zmluvného vzťahu dojednaná individuálne. Pod pojmom „individuálne“ je potrebné rozumieť osobitne dohodnuté práva a povinnosti zmluvných strán, pri ktorom každá zo strán môže ovplyvniť obsah takejto dohody. Ak sú zmluvné podmienky dodávateľom vopred pripravené a naformulované a spotrebiteľ ich obsah nemôže ovplyvniť, nejde o individuálne dohodnuté zmluvné ustanovenia.

89. Dohodu o zrážkach zo mzdy považujeme za zabezpečovací prostriedok peňažnej pohľadávky uzavretú medzi dlžníkom a veriteľom. Pre takúto dohodu platia všeobecné ustanovenia o právnych úkonoch v zmysle ustanovenia § 34 a nasl. Občianskeho zákonníka. V čase uzavretia dohody o zrážkach zo mzdy musí byť zabezpečená pohľadávka presne a úplne konkretizovaná, inak by dlžník nemohol prejaviť vôľu uspokojiť pohľadávku veriteľa prostredníctvom zabezpečovacieho prostriedku. Dohoda musí obsahovať označenie pohľadávky o uspokojenie ktorej ide, výšku zabezpečenej pohľadávky a výšku dohodnutých zrážok. Predmetná dohoda však jasnú výšku zabezpečenej pohľadávky neobsahovala. Pri uzavretí dohody o zrážkach zo mzdy musí spotrebiteľ vedieť, akú pohľadávku a v akej výške predmetná dohoda zabezpečuje. Dôležitosť určenia výšky pohľadávky, ktorá má byť zabezpečená je dôležitá aj z toho dôvodu, aby zamestnávateľ v prípade jej uplatnenia vedel dokedy má tieto zrážky vykonávať a v akom rozsahu. V opačnom prípade by zrážky zo mzdy mohli byť vykonávané až do času, kým veriteľ neoznámí zamestnávateľovi ukončenie zrážok. Predmetom zabezpečenia je poskytnutý úver, zo samotného znenia dohody však nie je jasné v akej výške bude pohľadávka zabezpečená. V dohode bolo uvedené, že žalovaný bude mať voči žalobkyni pohľadávku, ktorá vznikne tým, že spoločnosť poskytne žalobkyni na základe Zmluvy o revolvingovom úvere č. 8100040312 čiastku vo výške 1.500 Eur, pričom pohľadávky žalovaného voči žalobkyni zabezpečované touto dohodou sú tvorené úverom vrátane prípadných všetkých revolvingov poskytnutých žalobkyni, príslušenstvom úveru, prípadne uplatnenými zmluvnými pokutami, nákladmi, ktoré spoločnosti preukázateľne vznikli v súvislosti s vymáhaním uvedených pohľadávok voči žalobkyni a ďalšími prípadnými pohľadávkami žalovaného voči žalobkyni, ktoré vyplynú/vzniknú na základe alebo v súvislosti so zmluvou a jej prípadných dodatkov. Uvedené ustanovenie nemožno považovať za jasné, určité. Pritom iba za predpokladu, že výška pohľadávky je v dohode jasne a určito vymedzená a dlžníkovi, veriteľovi ako aj zamestnávateľovi je z jej obsahu zrejmé dokedy je možné vykonávať zrážky zo mzdy a v akej výške, je možné túto dohodu považovať za určitý právny úkon, ktorý nevytvára nerovnovážne postavenie v právnom vzťahu veriteľa a dlžníka. Z predmetnej dohody o zrážkach zo mzdy vyplýva, že táto sa vzťahuje na zabezpečenie pohľadávok žalovaného voči žalobkyni tvorených samotnými revolvingovými úvermi, ako aj príslušenstvami týchto úverov (keď tak, ako to bolo aj v prejednávanej spore, nie všetky uplatňované nároky sú súladné so spotrebiteľským právom, resp. hmotným právom všeobecne). Takto formulovaná dohoda o zrážkach zo mzdy jednoznačne za daných okolností spôsobuje nerovnováhu vo vzájomnom postavení žalobkyne a žalovaného, keď oprávňuje žalovaného vykonať zrážky zo mzdy aj na plnenia, ktoré svojím obsahom sú alebo môžu byť v rozpore so spotrebiteľským právom a dodávateľ finančnej služby (v súdnej veci žalovaný) sa môže domôcť uspokojenia svojich peňažných nárokov (vrátane ďalších, s tým súvisiacich plnení) bez toho, aby boli tieto zmluvné plnenia podrobené preskúmaniu zo strany súdu. Tak žiadosť o poskytnutie spotrebiteľského revolvingového úveru, ako aj predmetná dohoda o zrážkach zo mzdy boli podpisované súčasne, keď z ekonomického hľadiska samotné pristúpenie k dohode o zrážkach zo mzdy musí mať vplyv na zníženie rizika veriteľa ako poskytovateľa finančnej služby (žalovaného) na vrátenie poskytnutých peňažných prostriedkov. Pri prezumovaní úmyslu dodávateľa finančnej služby podnikateľ „so ziskom“, by na strane žalovaného malo mať vyššie zabezpečenie úveru rozhodne vplyv na dojednanie výšky zmluvného úroku v záujme vyváženia rizika novej straty pri nesplácaní predmetného úveru zo strany dlžníka, čo však v danom prípade nemalo. Je nepravdepodobné, aby samotná žalobkyňa ako dlžníčka iniciovala čo najvyššie zabezpečenie úveru (keďže dohodu podpisovala ako prvá), ktorý jej bol žalovaným poskytnutý, ak by k takýmto podmienkam nebola postupom žalovaného nútená pristúpiť.

90. Súd vzhľadom na všetky zistené skutočnosti konštatuje, že dohoda o zrážkach zo mzdy predstavuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán, a preto určil, že Dohoda o zrážkach zo mzdy (iných príjmov) dlžníka je neplatná. (výrok IV. rozsudku).

91. Vzhľadom na obsiahle vyjadrenia strán v konaní súd konštatuje, že podľa už konštantnej judikatúry súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranami konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných stranami konania. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku strany konania. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty strán konania.

92. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

93. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

94. Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

95. Keďže žalobkyňa bola vzhľadom na uplatnený eventuálny petit v konaní plne úspešná súd jej priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % voči neúspešnému žalovanému. Súd v zmysle § 262 ods. 1 CSP v tomto rozhodnutí, ktorým sa konanie končí, rozhodol len o nároku na náhradu trov konania tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia; o výške trov konania bude rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozhodnutia (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Piešťany.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP). Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné (§ 358 CSP). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie a) ktorému súdu je určené, b) kto ho robí, c) ktorej veci sa týka, d) čo sa ním sleduje a e) podpis (§ 127 ods. 1 CSP). Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP). Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil (§ 125 ods. 3 CSP).

Podľa § 365 ods. 1 až 3 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 CSP, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok), ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie (§ 38 ods. 2 Exekučného poriadku).